

Luchmaior

Núm. 64 Gener 87

de pinte en ample

Preu: 90 pts.

ON S'HA D'UBICAR EL POLÍGON INDUSTRIAL DE S'ARENAL?

**GRAN ÈXIT DE
MANOLO ESCOBAR**

- * **ALIMENTACIO**
- * **DROGUERIA I PERFUMERIA**

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

LLUCMAJOR
de pinte en ample

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any VI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Llucmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies

COL.LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar

Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font,
Antoni Garau
Catalina Garau
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompard
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Jaume M. Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera.

a

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Collaboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Ferrán
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

Eleccions a la vista

L'inici de l'any nou ve marcat pel clima electoral. 1987 és any de comicis municipals i autonòmics, i a Llucmajor en concret també han començat les maniobres de posicionament. A hores d'ara, amb molts de punts encara per concretar, podem establir els següents punts d'anàlisi i comentari al respecte:

1) En el camp de la dreta i del centre, molts de fils queden pendents a l'espera del final de la crisi d'AP i de la postura dels democristians del PDP. La clarificació d'aquest espai polític és importantíssim perquè pertany a les forces del govern municipal i autonòmic (Zanoguera i Canyelles) i perquè té l'assistència d'una destacada franja de l'electorat llucmajorer en particular i illenc en general.

2) Haurem d'estar a l'aguait de les cartes que juga el PSOE si no vol quedar, per tercera vegada consecutiva, com el partit de l'oposició. Sembla que F. Triay vol estrènyer fort a les autonòmiques, però fer-se càrrec de l'herència dels regidors socialistes locals i actuar dins una agrupació no per a tothom atractiva no ajuda a concitar determinades adhesions tant cercades pel partit com fins ara negades per més d'un.

3) Altres forces polítiques seran presents en els comicis: previsiblement, CDS, Izquierda Unida i PSM. Els primers, nous a la plaça, han ajuntat antics ucedistes i afiliacions de nou encuny, i es presenten amb la figura de Suárez i l'etiqueta del centrisme per estendart. Els comunistes pretenen donar cobro, davall el paraigua d'IU, a tots els sectors a l'esquerra del PSOE. El PSM, finalment, lluita per cobrir l'espai del nacionalisme d'esquerra i s'ofereix per aglutinar i il·lusionar un sector no gens desdenyable; A S'Arenal ja està ben organitzat dins ambients joves i dinàmics.

4) Al costat d'opcions ideològiques, és necessari tenir dues coses clares: la participació de S'Arenal i les figures dels candidats. Respecte de la primera és evident que fins ara ha fracassat. Les particulars característiques socials, culturals i administratives de la localitat en són la causa. Caldrà enginyar-se per posar-hi solució. Pel que fa als candidats, també és de desitjar que surtin a rotlo personalitats honestes, formades i amb preparació per a l'administració dels béns públics. És l'única manera de tallar la manca d'idees, la mala gestió i el perill dels arribistes.

Davant aquestes eleccions, "LLUCMAJOR" encetarà a partir del mes que ve l'espai "ELECCIONS MUNICIPALS: DEBAT OBERT", a disposició de totes les persones i forces polítiques i socials per analitzar la labor municipal dels darrers anys, per fer propostes de discussió i per dissenyar el camí que ha d'emprendre el futur Consistori. No desitjam altra cosa que servir d'àmbit de reflexió i anàlisi en benefici de tot el poble. Esperam que la participació no hi falti.

Casa de la vila.

TAXES DE LA GUARDERIA I FESTES LOCALS.

En el darrer ple de l'any, celebrat amb caràcter ordinari pel nostre Consistori el 29 de desembre passat, els dos temes principals que s'hi tractaren varen ser les taxes de la Guarderia Infantil i la fixació de les festes locals de l'any 1987.

Pel que fa al primer tema es va llegir i se sotmeté a discussió una proposta presentada per l'Associació de Pares de la Guarderia Infantil Municipal per protestar per l'augment de les taxes, previst per a principis del 87 en torn d'un 75 per cent i aplicable segons les possibilitats econòmiques dels pares. Si bé els pares dis-

conformes demanen un augment lineal per a tots, la majoria de regidors va aprovar continuar amb el sistema d'augment acordat, és a dir, amb unes quotes més o menys altes segons el nivell de renda dels pares que duguin els fills a la Guarderia Municipal. La pretensió del Consistori és que aquestes quotes permetin cobrir sense déficit els costos de funcionament de la Guarderia.

Quant a les festes locals, per a 1987, es mantenen les mateixes de l'any 86. Es a dir, Sant Miquel, el 29 de setembre (dimarts), patró de la ciutat, i el Firó, dia 19 d'octubre (dilluns).

El fet va ser un èxit i s'omplí el teatre. Encara que l'entrada fos de franc, no hi mancà qualitat ni una bona representació a l'obra.

CONCERT DE PIANO.

L'organització de Cecs O.N.C.E. oferí als Il·lucmajorers dia 3 del mes passat un concert de la pianista gallega de naixença Ana Maria Crespo. La pianista interpretà amb encert peces de Chopin, Schuman, Schubert, Debussy, Rodrigo i Albéniz que foren molt aplaudides del públic, poc nombros, però atent, que era aquell capvespre al Teatre Recreatiu. El concert va ésser precedit per una conferència del periodista Ernesto de Gregorio. Tant la pianista com el conferenciant són cecs. L'entrada, lliure.

FESTIVAL DE TEATRE I VARIETES.

Organitzat per l'Associació de Pensionistes, Jubilats i 3a. Edat de Lluçmajor dia 18 del mes passat va tenir lloc al Teatre Recreatiu, un festival de teatre i

varietés. L'espectacle, que començà a les 5 de l'horabaixa, comptà amb les actuacions del grup de teatre de la llar de la 3a. edat "República Argentina" que, sota la direcció de Climent Medrano Valls, interpretà l'obra "El pobre Bernat i el tio ric", i del de música de la mateixa "República Argentina". També actuaren grups artístics i diversos amics de l'associació de la tercera edat de Lluçmajor. Els organitzadors convidaven a l'acte tots els membres de la 3a. edat Il·lucmajorera. L'entrada era també de franc.

DIADA NACIONAL DE MALLORCA.

Dia 31 de desembre els mallorquins celebren la

nostra diada nacional, tot recordant el dia que les tropes catalanes del rei En Jaume entraven a la ciutat de Mallorca, ara fa 757 anys. Aquesta data marca l'inici de la nostra història com a poble establert en aquesta illa amb unes característiques nacionals pròpies. Enguany, per tal de tornar a aquesta festa el caràcter reivindicatiu que anys enrera havia tengut, l'Obra Cultural Balear, el Bloc Nacionalista d'Estudiants, el Partit Socialista de Mallorca i la Crida a la Solidaritat organitzaren un acte sota el lema "Si a la llengua" al teatre municipal de Ciutat, dia 30 a les vuit del vespre. A l'acte hi era present un gran nombre de joves Il·lucmajorers.

FESTA DE NADAL A L'ESCOLA D'INFANTS.

Com cada any l'Escola d'Infants Municipal celebra la festa de Nadal amb alegria i il·lusió.

Divendres dia 19 de desembre a les 4 de l'horabaixa va arribar el Papa Noel acompanyat per la policia municipal enmig d'un barull de sirenes i pitos. Tots els nins l'esperaven molt entusiasmats, perquè el dimecres abans havíem sortit amb la corda i tiràrem les cartes que cada grup havia escrit demanant moltes joguetes. A l'arribar l'hora tan esperada Papa Noel va dur cinc paquets enormes ben plens de joguetes, tampoc no va faltar un poquet de carbó.

Tots plegats vàrem cantar les cançons de Nadal que hem après aquests dies, varem fer mambelletes i el

Papa Noel va tirar caramels per a tothom.

Després cada grup va anar a la seva classe on el Papa Noel va deixar el paquet i l'obrirem amb molts de nervis per veure que hi havia dins.

Fèrem fotos i donarem moltes besades al Papa Noel.

Per acabar, vàrem fer una gran berenada amb galletes, patatilles, taronjada...

La festa va ser un èxit gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament, l'Associació de Pares, la Caixa de Pensions, "Sa Nostra", i el Banc Central.

Com que ho passàrem molt bé, esperem que l'any que ve el Papa Noel torni encara més carregat que enguany!

Les educadores
Nuri, Magdalena Colom a,
Magdalena, Coloma i
Francesca.

CONCURS DE BETLEMS I TEATRE.

L'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Sant Bonaventura, com ja fa tres anys, convocà un concurs de betlems. Aquest concurs de cada any ha anat tenint més interès, ja que els participants s'han anat mirant de cada cop més per millorar la qualitat artística fins al punt que enguany hi va haver moltes de dubtes per als tres primers llocs, amb betlems que varen haver de ser visitats dues vegades.

Enguany varen participar-hi catorze betlems, que quedaren classificats de la següent manera: En primer lloc, la família Vidal Rubí. En segon lloc, la família Salas Bas. I en tercer lloc, dos betlems, la família Fullana Cantallops i la família Barceló Olivari.

Per altra banda, un grup de pares d'alumnes del col·legi, a càrrec de l'Associació de Pares i sota la direcció de Miquel Baile (Director del col·legi) dia 19 de desembre varen interpretar al Teatre Recreatiu l'obra "L'amo de Son Magraner".

ACTIVITATS DE L'OBRA CULTURAL A LLUCMAJOR DURANT 1986.

La Delegació Lluçmajorera de l'Obra Cultural Balear ha realitzat les següents activitats al llarg de l'any 1986.

-El 7 de gener a l'assemblea general de socis es va adherir al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, va elegir la Nova Junta Directiva i es va acordar una reunió el primer divendres de cada mes amb l'assistència voluntària dels socis.

-El mes de febrer va participar a "Sa Rúa" i va realitzar l'Enterrament del Carnaval. També el febrer va organitzar una Taula Rodona sobre l'OTAN amb l'assistència de partits polítics i l'Assemblea per la Pau.

-El mes d'abril va presentar a Lluçmajor el II Congrés Internacional de la Llengua Catalana amb diversos actes de caire cinetífic i popular:

-A la Sala d'Actes de l'Ajuntament presentaren el Congrés Joan Miralles i Damià Pons.

-Concurs infantil de Dibuix "Pintem l'asfalt de Plaça" sota el lema "Festa per la llengua".

-Funció de Teresetes a càrrec del grup "Els tres tranquils".

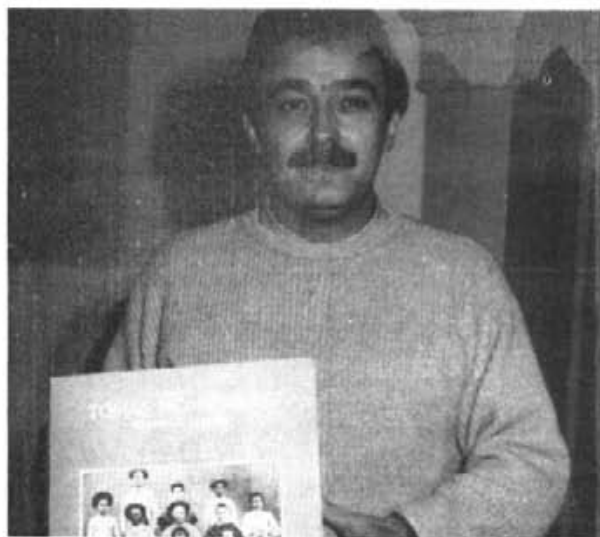
-Berbena a plaça amb l'orquestrina d'Algaida.

-Exposició a la Rectoria: "Mn. Alcover, mig segle després".

-El mes d'octubre i coincidint amb la programació de Fires es va realitzar la II Setmana de Gastronomia, i l'exposició "S'Àguila i Capocorb Nou temps passat".

Les activitats per a 1987 seran exposades i revisades a l'assemblea general de socis dia 9 de gener.

OCB.

PILOTADES A LA PORTA DEL CONVENT.

L'Obra Cultural Balear de Lluçmajor ha fet públic un comunicat que diu textualment:

"L'Obra Cultural Balear de Lluçmajor vol fer coneixedor de tots els ciutadans un fet que suposa un greu perill per a un apreciat element del nostre patrimoni arquitectònic, artístic i cultural, de cada dia més empobrit.

Els jocs de pilota d'alguns al.lots de la vila davant el portal lateral de l'església del Convent de Sant Bonaventura amenacen greument la integritat dels motius ornamentals de l'esmentat portal. Els repetits impactes de la pilota contra el portal poden arribar a fer malbé de manera irreparable alguna de les seves peces. Recordem, per ésser un cas recent, el mal que feren pilotades semblants a la façana de la Llotja de Ciutat. El nostre patrimoni no hi és per aguantar pilotades ni el portal d'una església és una xarxa de futbol.

Esperam que aquesta denúncia serveixi de crida a les entitats i autoritats competents perquè impedeixin qualsevol altra agressió d'aquest tipus. Feim també una crida a l'Ajuntament i als ciutadans de Lluçmajor perquè es consciencin de la necessitat de respectar i de defensar entre tots el nostre patrimoni cultural comú.

OCB.

INAUGURACIO DEL LOCAL DEL CDS

El passat 18 de desembre el Comitè local del partit del Centre Democràtic i Social va inaugurar el seu nou local a la Plaça d'Espanya, al ma-

teix edifici del PSOE. Assistiren a l'acte el president del Comitè Insular Sr. Francesc Quetglas i el secretari Sr. Cerdà, acompanyats d'un bon nombre de militants i simpatitzants del CDS llucmajorer, presidit pel Sr. Joaquim Rabaçco,

ENQUESTA.

Ja duim dos mesos de recollida de fulls. En aquesta ocasió el guanyador del llibre ha estat en Pere Vidal Tomás.

Hem d'agrair-vos a tots vosaltres el gran interès que heu demostrat i la col.laboració que hi ha hagut per part vostra. Tant sols ens falten trenta enquestes perquè la mostra sia representativa. Però en necessitam més per poder fijar més prim. No la deixeu p'el darrer moment que dia vint-i-cinc de Gener és el darrer sorteig.

INTURAS
ACHECO
 NAVARRA, 2 - T.L. 660426
 LLUCMAJOR

Muebles
JAUME
 Convento, 109 - Tel. 66 03 50
 LLUCMAJOR (MALLORCA)

Els destins dels mossos llucmajorers

Dia 16 de novembre, a la Caixa de Reclutes 1.001 de Ciutat s'efectuà el sorteig dels joves que estan en edat militar i que corresponen al reemplaç de 1.987.

D'un total de 3.967, n'hi ha 96 de Llucmajor, dels quals, per sort, en quedaren excedents de contingent 34, 10 varen ser destinats a la Marina (Armada, Zona Militar de la Mediterrània) i 52 a l'Exèrcit de Terra (tots a la Zona Militar de les Balears), que una vegada haver feta la instrucció seran distribuïts a les diferents seccions d'Artilleria, Enginyers, Automòbils, etc.

Tots varen néixer els anys 67 i 68, exceptuant sis casos que són joves de més edat per haver sol·licitat pròrroga.

A l'Exèrcit de l'Aire no hi van més que voluntaris, igual com a les seccions auxiliars i especialitzades com és ara la Creu Roja i la Guàrdia Civil.

Representa quasi un 36 o/o la quantitat de joves que estan d'enhonorable per haver resultat excedents.

EXCEDENTS

Manuel Amador Peque-ro

Joan Camacho Rojas
Pere Canals Perelló
Josep Canals Perelló
Diego Mut Martínez
Julià Obrador Jaume
Marcelo Montes Almi-rón

Josep Ibergallartu Titos
Joan Josep Sánchez
Barnes

Jesús Domínguez Gon-zález

Bartomeu Matheu Ra-monell

Andreu Serna Mon-tiagudo

Arnau Amengual San-tandreu

Manuel Lara Velasco

Francesc Navalón Llull

Josep González Cen-drán

Angel López Martínez

Cristòfol Garcia Valcàr-cel

Bernat Diéguez Hidalgo

Carles Gàzquez Gàz-quez

Josep Ramón Nicolau

Jaume Garcia Corró

Ramon Agustín Muñoz

Miquel Martínez Mora

Antoni Amengual Pa-ñella

Rafel Valverde Martí-nez

Jaume Garau Garcias

Mariano Roldan Molina

Bernat Sureda Entrena

Angel Orosa Bargaueño

Juan Gomila Llull

Antoni Guerrero Sán-chez

Jaume Ferrer Puigserver

Diego López Ferrà

MARINA

Antoni de la Ortega

Fuente

Joan Pascual Clar

Alfonso Corbalan Verd

Joan Fuentes Ruiz

Joan Hidalgo Carvajal

Miquel Huguet Ariza

Joan Fuentes Díaz

Francesc Vidal Isidro

Joan Montenegro Ariza

Llorenç Miquel Covas

EXERCIT DE TERRA

Cristòfol Barceló Melià

Antoni Isern Oliver

Jaume Aulet Alomar

Bartomeu Tomàs No-guera

Mateu Ripoll Taberner

Sebastià Garau Puigser-ver

Francesc Fernández Ca-lero

Cristòfol Barros Vega

Angel Marin Juárez

Santiago Añino Garcia

Miquel Picó Mancilla

Joan López Pedreño

Joan Martínez Buixedas

Jesús Fuentes Sánchez

Jaume Ferrer Barceló

Miquel Salom Vicens

Bernat Cardell Bauzà

Joan Caballero Garcia

Josep Berrocal San José

Josep Domínguez Pa-ron

Andreu Vidal Salvà

Josep Torres Roig

Ramon Tomàs Lizana

Joan Navalón Bautista

Josep Palacios Garcia

Josep Ramos Buron

Jesús Díaz Vargas

Joan Maimó González

Joan Molinera Reina

Cosme Tomàs Ramon

Miquel A. Soler Ba-rranco

Joan Bermúdez Curiel

Josep Jiménez Rodrí-guez

Francesc Minuesa Pérez

Guillem Clar Reunés

Joan Arjona Romero

Antoni Creus Puigserver

Antoni López Picon

Manuel Solano Pérez

Sebastià Amer Coll

Guillem Vich Grimalt

Joan Ruiz Fernández

Martin Roca Serra

Josep Lluís Romero

Garcia

Rafel Fuentes Díaz

Francesc de la Orte-ga Fuente

Rafel Gómez Aparicio

Francesc Bustmante

Aibar

Francesc Gualda Mar-tínez

Lleonart Roldan Alba

Joan Mangas Piedra

Joan Giron Vich

El nostre desig i la

nostra esperança no poden

esser altres que el fet

d'aprendre a manejar les

armes serveixi únicament

per a exercir un sobre da-

munt elles, mai per mai

que s'arribin a emprar en

bel·licositats Guillem Oliver

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

Destilerias Reunidas
S.A.

FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,

WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS

C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)

EDIFICIO DERESA

Polígon Industrial sí, però on?

A l'editorial de la publicació "S'Arenal de Mallorca" del passat dia 15 de desembre vaig llegir amb estranyesa que s'havia de construir un polígon industrial a S'Arenal i no a la zona on el Pla General de Lluçmajor assenyala (entre els dos nuclis de població més importants del terme: Lluçmajor i S'Arenal).

També me va sorprendre llegir: "Els promotors de tots dos projectes (un camp de golf i el polígon) són els mateixos hotelers i sonen noms com Damià Sastre, Bartomeu Xamena, Miquel Vidal, Pere Vidal i Miquel Catany..."

"Aquest polígon industrial ha nascut per iniciativa d'industrials arenalers..."

Jo creia que tres d'aquests industrials eren llucmajorers...

Continuant amb l'editorial, més endavant es llegia: "S'Arenal amb la seva empenta, ja ha guanyat aquest polígon que serà recolzat per l'Ajuntament de Lluçmajor i pel conseller d'Indústria de la nostra Comunitat, Gaspar Oliver i Mut, que és arenaler i coneix bé la nostra problemàtica".

Una altra que tampoc no és llucmajorer (segons l'esmentada revista), cosa que hauríem de creure mentre no es desmentesqui.

Què vos hi posau que a la pròxima campanya electoral el Sr. Oliver serà llucmajorer i que els industrials nascuts a Lluçmajor a l'hora de negociar amb l'Ajuntament també seran llucmajorers de tota la vida?

L'AJUNTAMENT NO EN SAP RES.

I dic a l'hora de negociar amb l'Ajuntament perquè segons se m'ha informat l'Ajuntament de Lluçmajor no té cap coneixement oficial de la realització d'aquest polígon, que l'editorialista dona per fet recolzat per l'esmentada institució. De totes maneres aconsellaria que els llucmajorers i arenalers interessats en la realització o no d'un polígon hi posin esment, no

sigui cosa que, quan se n'adonin, ja tot estigui passat baix baix com va succeir amb la realització del dic de contenció d'arena del Club Nàutic de S'Arenal, i del qual la platja ja està sofrint les conseqüències.

Com a llucmajorer que som de naixença, vull dir que crec que el nostre poble necessita un polígon que permeti als empresaris llucmajorers que els interessi muntar una indústria o engrandir la que tenen. Crec que aquest sentiment també és el de l'ACELL (Associació Comarcal d'Empresaris Lluçmajorers). Un polígon industrial entre Lluçmajor i S'Arenal com preveu el pla urbanístic podria donar llocs de treball al nostre poble, que molta falta li fan.

També vull dir com a arenaler que som de residència que així com quan tenim convidats els mostrem i instal·lant a les dependències que creim que els agradaran més, per tal de fer-los l'estància més agradable, així també ho hauríem de fer amb els turistes que venen a S'Arenal, i no posar-los dins d'una casa, arquitectònicament desastrosa (S'Arenal) a veïnat del lloc comú (depuradora) i per a més afegit a veïnat de la bugaderia (polígon).

UNA ZONA SATURADA.

Fer un polígon en el Castellet o a Son Verí, a veïnat de l'autopista a uns centenars de metres de la zona hotelera, dels dos aquaparc i un possible camp de golf, tindrà el mateix efecte estètic que els dipòsits de la CAMPSA al passeig Marítim de Palma, sense comptar amb la possible contaminació industrial.

Tenint en compte que ja ha estat subhastada la realització de l'ampliació i remodelació de la carretera que enllaça Lluçmajor amb S'Arenal, no seria de més que els promotors i l'Ajuntament es plantejessin seriosament si no és millor tenir polígon industrial i depuradora un pocs minuts més enfora i no aferrats als hotels del terme de Lluçmajor.

L'Associació d'Hotelers

de la Platja de Palma ha parlat molt del Turisme d'hivern i de la necessitat de crear zones verdes agradables, on es puguin passejar i gaudir de la natura.

I jo deman: Al terme de Lluçmajor, on podem fer-les? Des del torrent dels Jueus fins a "Las Palmeras" quedarà construït o urbanitzat per camps de golf i una aquaparc, el polígon i l'aquaparc de Son Granada. A la vora de la mar la urbanització de Son Verí. On es faran les grans zones públiques que es necessiten? Dament costes?

Per acabar, l'editorial diu: "Els industrials de la comarca (aquesta revista entén que la comarca inclou des del Cap Blanc fins a Ca'n Pastilla, Es Coll, Son Ferriol, Sant Jordi, Es Pillarí i Ses Cadenes) interessats en aquest projecte, són pregats de posar-se en contacte amb l'Associació d'Hotelers de S'Arenal on seran informat degudament".

Davant el que llegesc jo me deman, Es l'Associació d'Hotelers de S'Arenal independent, o està integrada dins l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma?

DIFERENCIES ENTRE PALMA I LLUCMAJOR.

Si se té en compte que la majoria de terrenys del polígon seran venuts a industrials que tenen els hotels o altres indústries dins del terme de Palma, per què l'Associació de la Platja de Palma no ha fet gestions per fer el polígon devers la Porciúncula? Tenen la sortida 3 de l'autopista i està al centre de la zona hotelera. Geogràficament parlant seria el lloc millor.

Deu ser perquè després de les seves manifes-

tacions independentistes han caigut en desgràcia davant el consistori ciutadà?

O és que saben que un Ajuntament no ha sabut cuidar la platja molt millor que el nostre, no trobarà tal desgavell i els enviarà als polígons que ja té fets als voltants de Ciutat?

No és estratègia equivocada la d'intentar entrar a la ciutat per la porta més vulnerable. Posats a triar, sense lloc a dubtes, és l'Ajuntament de Lluçmajor el que ha estat més feble a l'hora de la planificació i l'ordre urbanístic. I és cap a aquest que l'Associació d'Hotelers dirigeix els seus caps de llança perquè obri la bretxa per on puguin passar tots els qui tenen els negocis al seu terme municipal (Ciutat). Si no els seria impossible aconseguir el que persegueixen.

Senyors promotors: Lluçmajor necessita llocs de treball, i per això crec que no li queda més remei que acceptar ser el magatzem i bugaderia de la Platja de Palma, la qual cosa no s'esdevé a Ciutat. Per això ha de ser a canvi de llocs de feina per als llucmajorers i arenalers, i mai a canvi de matar un poc més la zona turística, més degradada de Mallorca. La Platja de Palma (S'Arenal és l'excusa) voldria una zona de serveis, relativament a prop i de baix cost, per a la seva indústria hotelera.

Crec que tot això es pot aconseguir, el que preocupa és l'emplaçament. En poques paraules. Com he dit al principi: Polígon Industrial, sí, Però on?

Un Lluçmajorer-Arenaler.

Quasi "overbooking" a Ca's Coix

I entrevistarem Manolo Escobar

L'endemà de cap d'any el Teatre Recreatiu de Lluçmajor va conèixer una de les plenes més importants dels darrers anys. L'enorme local resultà quasi insuficient per a oferir un lloc a les gairebé mil cinc-cents persones que hi anaren a veure i escoltar l'espectacle de Manolo Escobar i Maruja Lozano. Trobar lloc on asseure aquella gernació costà més d'una suada a l'organització de l'espectacle, encapçalada pel professional en aquests afers Miquel Jaume, i als nostres coneguts del Recreatiu. A l'entrada corregudes del públic, el "todo Lluçmajor" i gent de les viles veïnes, freturós d'aconseguir una bona localitat. Realment s'ho va pagar; l'espectacle que oferiren, dins del seu gènere, els dos artistes espanyols aconseguí d'encendre, ja en els primers compassos, un públic fervorós que havia pagat en la seva gran majoria dos-cents duros per assistir-hi i que formà, molt abans del començament del recital, una llarga cua a l'entrada. Un públic càlid, part del qual esperava el seu ídol a la sortida del teatre un cop acabada la funció. Un fet evident, Manolo Escobar i Maruja Lozano són dos artistes. Un altre digne de reflexió, únicament Manolo Escobar té un poder de convocatòria semblant sobre els llucmajorers, qual-sevulla quina sia la seva classe social, tot i l'ajut municipal i el d'una bona propaganda. I un darrer fet que també fa pensar, l'absoluta espanyolitat, quasi espanyolisme, d'un espectacle musical, tot i que fos de "canción española", on, entre d'altres coses, el cantant, el públic i el presentador parlen una llengua distinta de la que en tot moment vehiculà, i no parlem aquí de les cançons, la comunicació entre els presents a la sala. I això, ens agradi o no, és el normal, lingüísticament, als actes públics i a les relacions comercials a aquest país nostre.

I entrevistarem en Manolo Escobar a una petita sala darrera l'escenari, tot just acabava l'espectacle. Manolo Escobar, més agradós de bon de veres que per televisió, contestà molt amablement totes les nostres preguntes. El seu mirar directe i dur, el seu català correctíssim, la seva simpatia i, sobre tot, el seu castellà fàcil, ens guanyaren ben aviat. Aquesta és l'entrevista, a fora, la "troupe" i la família dels artistes jugaven a cartes.

-L'hi hem de parlar en castellà, entèn el català?

-No, no parlau-me en català.

-A vostè el solen englobar dins del que s'anomena "canción española". Està d'acord amb aquesta classificació?

-Una conspiració?

-Quasi, aquesta classificació de "canción española" Hi està d'acord?

-Jo diria que el corrent de la "canción española" el podríem deixar en un "cancionero", un "coplero". M'agrada més, perquè a mi m'agrada dir que faig millor les "coplas" que la "canción", és més, m'arriba més la frase de "copla" que de "canción". Però bono deixem-ho en "cancionero" o "coplero", com volgueu.

-Creu que realment els arrels populars són encara importants en aquest gènere?

-No sé si és una autèntica arrel popular, una arrel folklòrica, però el que sí sé és que és un influent del folklore andalús el que jo practico. Arrel, arrel és el "cante hondo", el "cante flamenco", això sí que és l'autèntic folklòric. Lo meu és una reminiscència.

-Creu que la "canción española" representa Espanya a l'estranger?

-No, jo crec que allò que representa Espanya a l'estranger té per nom Julio Iglesias o Plácido Domingo, tenc aquesta vaga impressió.

-Vostè veu la seva música con una música actual,

d'avui dia?

-La música meua és actual, d'avui, d'ahir, i de fa molt de temps, i esper que sia del demà, també. Es una música nostra i per tant no deixarà mai d'esser actual.

LA "MOVIDA" DE MADRID.

-Què troba vostè de "La movida"?

-A mí me pareix molt bé, a més n'hi ha molta de moguda. A Mallorca no sé com està la moguda, però sí que conec molt la "movida" de Madrid. Em pareix molt bé perquè tant a la cançó, com a les arts plàstiques, com a la moda, en tot això hi ha una moguda forta. El que passa, com a totes les mogudes, és que hi ha d'haver molta cosa dolenta perquè surti alguna cosa bona, però benvinguda sigui la moguda perquè així sortiran els bons, i ja anirem eliminant els dolents.

-La seva música va dirigida a un públic en concret?

-No. La meua cançó no va dirigida a cap públic en concret, jo tenc una forma de cantar i cant a tots els públics en general, cant així com sé i així com m'ho sent. El que passa és que no sé cantar d'altra manera i ho he de fer així, però la meua cançó no va dirigida a cap estatus social ni a una edat determinada ni a res paregut.

-Què influeix en Manolo Escobar a l'hora d'ele-

gir una o altra cançó?

-Simplement que m'agradi una o l'altra, no hi ha cap motiu que influeixi un damunt l'altre. Quan els autors m'ofereixen una certa quantitat de cançons, les mir, les escolto i trii la que més m'agrada. Si triomf, els aplaudiments per a mi, i si no valen un duro les bufetades per a mi també, és clar.

-De totes les seves cançons per quines creu que el recordaran?

-N'hi ha diverses, el "carro" de segur, no hi ha dubte. Crec que em moriré i encara demanaran als meus fills si han trobat el carro. Jo tenc un repòquer de cançons autènticament milionàries. O sia, aquí, a Espanya, quan venem, quan aconseguim, un disc d'or, diuen "és un disc milionari". No, aquí a Espanya s'ha concedit sempre el disc d'or a les cent mil unitats, ara com que ja es ven manco se concedeix a les cinquanta, per tot el món se concedeix a les cent. Però jo tenc cinc cançons de les quals s'han venudes més d'un milió de còpies, són el "Porompompero", "Madrecita María del Carmen", el "Carro", "La minifalda" i per sobre de totes elles el "Y viva España".

-Vostè que és una persona que ha començat d'abaix i s'ha anat fent a si mateixa, i que ha hagut de treballar amb les mans. Com veu els que segueixen abaix en el món del treball, i les seves reivindicacions?

-Vols dir el treball en general o el de la cançó.

-El treball en general.

-Em pareix molt bé. Tothom que vulgui reivindicar uns drets me pareix fenomenal. És lògic, avui vivim en un país democràtic, i la gent té dret a reivindicar tot el que cregui que és just, però després hi ha els altres que hi són per a donar-los o no el que demanen si creuen que és just o no. Però tenen dret, i em sembla molt bé.

CANÇO I MANIPULACIONS.

-Creu que la música, la cançó, què és art també, és susceptible d'esser mani-

políticament emprada des del poder, fins i tot sense el consentiment del músic, de cantant?

-Homo, és molt difícil utilitzar un artista sense el seu consentiment. El que es pot fer és utilitzar una cançó, i que això perjudiqui l'artista. A mi en un cert moment m'arribà a perjudicar, per exemple, que un determinat partit posàs sempre el "Y viva España" quan havia de reunir un míting i a manera d'introducció o preludi. Però això molt relativament, com que era una cançó que era allà i tant la podies posar tu, com la podies posar tu, com aquests senyors, idè i la posaven. Però no, basant-se en una cançó i sense el consentiment de l'artista és molt difícil manipular. El que passa és que hi ha artistes a qui agrada molt que els manipulin, perquè senten políticament el mateix que aquests senyors. Aleshores s'amotlen i s'adapten, i acudeixen als mítings, i canten, i aquestes coses. També me pareix normal, jo no ho faig, però en els altres em sembla bé.

-Vostè ha viscut alguns anys, ens han dit, a Catalunya, la coneix, creim; ¿com veu vostè el que s'ha anomenat "fet diferencial" català i els distints pobles d'Espanya? ¿Com veu el conjunt i les diferències?

-Sempre han existit diferències culturals entre totes les regions d'Espanya, és lògic. La cultura de Catalunya no és igual que la gallega o l'andalusa o l'extremenya, això és així, no? Però les diferències es van llimant perquè com que ara tots els països autònoms es creuen els millors del món aleshores ja no se moïesten, com abans, que un parell diguessin que ho eren

i que tots els altres érem centre. Abans érem tots centre, i una o dues regions, com la catalana o la basca, i pus. Ara no, ara ja som tots autònoms, i els andalusos diuen que el millor del món és Andalusia i els gal·lecs diuen que el millor del món és Galícia. Ara les diferències ja se van llimant bastant.

LA PINTURA MALLORQUINA D'ARA.

-Tenim entès que vostè és un gran aficionat de la pintura, i que té una bona pinacoteca. Com veu vostè la pintura? Sobretot la contemporània mallorquina, que creim que va seguint.

-Bono, sí, la vaig seguint i, si és possible, aconseguint. Tenc coses d'aquests al.lots nous, d'En Barceló que cada dia és més difícil d'aconseguir, econòmicament vull dir, i tenc d'altres joves mallorquins com poden ser En Ferran Garcia Sevilla, en Joan Bennisar, Pep Canyelles o Rafa Forteza o Maria Carbonero o Rafel Juan. Els nous valors mallorquins els segueixo i m'agraden, n'hi ha de molt positius, i francament, molt bons.

-I la pintura de la resta de l'Estat i d'Europa?

-Es molt similar, hi ha una terrible tendència a l'expressionisme figuratiu que és el que estan fent la gran majoria. Se segueix practicant no tan assíduament com durant els anys 50 o 60 l'abstracte. Però a Europa, ara són sobretot els alemanys i els italians els que els que "se parten el bacalao". Encara que a Espanya hi ha tres o quatre bons elements, com poden ser En Barceló o José María Sicilia que també s'estan fent respectar arreu.

-Pel seu treball ha de

passar algunes vegades aquestes festes fora de casa. Es dur encara que vengui amb la seva família, o la família que canta unida roman, d'alguna manera i seguint tòpic, unida?

-La família que viatja unida sol ésser unida, si no hi ha cap desgràcia pel mig. Es molest fer feina dia 24 a la nit o dia 31, perquè són dies familiars i casolans, haver de cantar pels esters a una hora determinada, perquè no aniràs a cantar abans de menjar el raïm. I quan els altres han menjar el raïm i s'han begut un parell de copes de xampany t'escolten d'una altra manera, sortosament sempre m'han escoltat bé, però no és el mateix, no guarden per exemple el silenci i el respecte que avui he vist en el públic de Lluçmajor. No és el mateix cantar avui horabaixa que el vespre de dia 31, quan la gent ja va mig mamada de suc.

L'EXIT DE LLUCMAJOR.

-Què li ha semblat el públic de Lluçmajor?

-Ja t'ho he dit, molt bé, és un públic educat, atent, calent, ferm, aplaudeix molt bé, i bé, fenomenal.

-Quantes vegades li han demanat si ja ha trobat el seu carro?

-Idè mira, amb aquesta ja deuen fer tres o quatre milions, moltes, moltes de vegades. Sortosament i tant de bo, el dia que no m'ho demanin estaré perdut, ha! ha!

-Esperava l'afluència de públic que hi ha hagut avui en aquest recinte?

-La veritat és que sí, perquè afortunadament el que ha passat aquí és el que passa per tot arreu, a Manacor, a Inca. Jo m'ho esperava i esper que demà sigui igual. Quan no s'ompli és quan vé la sorpresa.

-Feia molts d'anys que aquest teatre no s'omplia d'aquesta manera.

-I no el tornaveu a veure així de ple fins l'any que vé. Ha! ha!

-Vol dir res més?

-No gràcies molt agraït.

-Gràcies a vostè i que el tornem a veure prest.

Sebastià Rubí
Antoni Llompart.

Cap consistori no trenca la política urbanitzacionista

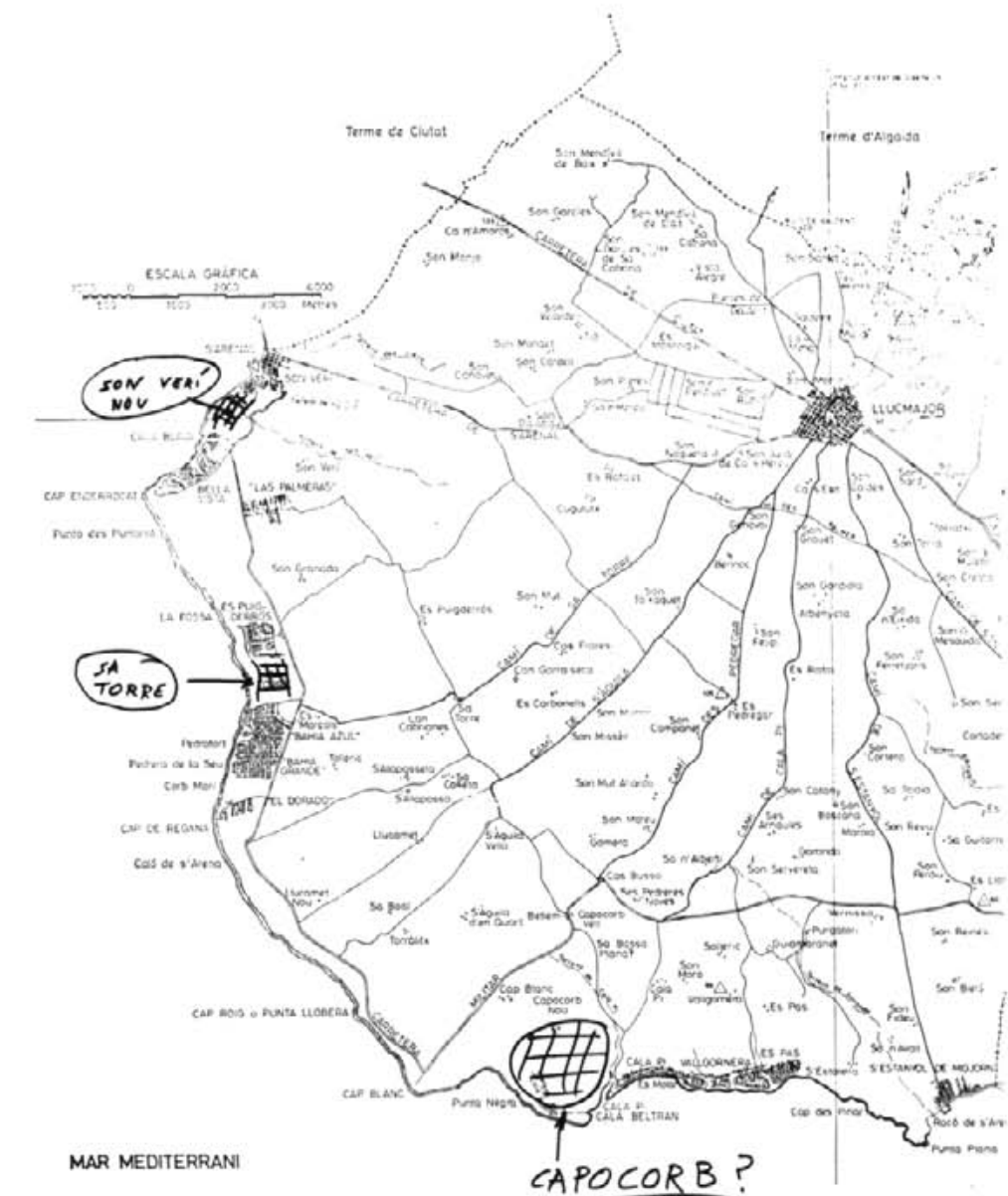
Antoni Llompart i Suau
Sebastià Rubí i Tomàs.

Com ja havíem anotat en un anterior article, l'actual Consistori ha donat llum verda a una nova urbanització ran de la costa. Aquest fet marca una continuació del procés d'expansió urbanística per a la nostra marina iniciat en dècades anteriors.

La creixent consciència de les limitacions territorials, paisatgístiques, ecològiques, hidrològiques, etc. de la nostra illa ha fet desenvolupar-se un ample moviment d'oposició al procés d'alegre urbanitzacionisme que sembla no haver arribat encara al nostre municipi.

Encara que la major part de la superfície costanera de les Illes Balears ha sofert ja processos d'urbanització, la febre constructiva sembla lluny d'aturar-se. Tampoc no influeixen en les ànsies especulatives d'alguns propietaris, promotors i constructores el fet irrefutable de la manca d'aigua a la nostra illa o si més no el de la dificultat d'arribar-hi, així com el perill que suposa seguir trencant el delicat equilibri hidrològic dels aqüífers. És indiscutible que la nostra marina no és el llac Baikal i que, per tant, l'abastiment d'aigua a tota la població que sembla que s'ha d'anar instal·lant al llarg de la costa és més que problemàtic.

El cost econòmic que significa la instal·lació i el manteniment de depuradores així com de tota la taringa de servicis que suposa una urbanització —que si els han de tenir com els de S'Arenal val més no tenir-ne —la poca incidència que tenen com a factors animadors de la vida econòmica i comercial del poble fan que, malgrat el pes que tenen les urbanitzacions a l'hora de l'assignació de milions als pressupostos de l'Ajuntament, sigui més que dubtosa la qualitat positiva del saldo final.

UN PROCÉS DE MÉS DE 20 ANYS.

El procés urbanitzador de la costa llucmajorera començà a partir dels antics nuclis de població de S'Arenal i S'Estanyol, el primer ja fa més de quinze anys que va perdre la seva tradicional fesomia de llogaret costaner, encara que l'expansió urbanística residencial i hotelera arranca de bastant abans.

A part aquests dos nuclis diguem-ne tradicionals de S'Arenal i S'Estanyol, la primera urbanització de la costa llucmajorera fou la de Bella Vista (Son Granada)

començada l'any 1958. La següent Son Verí l'any 1960, El Dorado (Toleiric) i Cala Blava (Cala Mosques) i Bahia Grande l'any 1970, Bahia Azul (1973), el Cap Alt (ampliació de Bella Vista), el Puig de Ros i "Las Palmeras", de la qual el 1972 s'aprova el pla parcial, el 1974 la primera fase de la urbanització i el 1986 una segona fase.

Passat el Cap Blanc, següent S'Estanyol: Es Pas, Vallgornera, Cala Pi i Son Bieló.

La zona que quedava lliure entre S'Arenal i Cala Blava serà ocupada pròximament per la ja anuncia-

da urbanització de Son Verí Nou. La que quedava entre el Puig de Ros i Bahia Azul està essent excavada per les màquines que tracen els vials de la recentment aprovada de manera definitiva urbanització de Sa Torre que unirà les dues abans esmentades.

EL PROJECTE DE "SA TORRE".

La urbanització de Sa Torre havia estat iniciada el maig del setenta quatre però interrompuda el novembre del mateix any. L'any 1980 se n'aprova el pla parcial i el 1985 el projecte d'urbanit-

zació. Actualment com ja hem dit està en procés d'obres de construcció de vials i d'infraestructura. Aquesta urbanització afecta, segons el seu pla parcial aprovat el 18.2.83 per la CPU de Balears, un total de 1.167.366 m². de superfície, gairebé a la voreta de mar en els llocs anomenats Na Casetes, Es Recó de S'Almedraba i Sa darrera Font. D'aquests 1.167.366 m²., un 60,5 per cent són de sòl edificable. Dins aquest 60,5 per cent i en el 100 per cent total, un 9,3 és destinat a zona residencial urbana-jardí, un 32 per cent és destinat a la zona extensiva residencial unifamiliar, un 11 per cent a la residencial baixa. La resta, que no ultrapassa el 6 per cent, és destinada a la seva ocupació per centres culturals-docents, recreatius o a zones esportives o de serveis d'infraestructura. El volum de construcció autoritzat sobre el conjunt del sòl edificable arriba gairebé al milió de m³. Pel que fa al sòl no edificable, 126.117 m². (un 11 per cent del total de la superfície de la urbanització) són destinats a zona verda pública.

Aquesta nova urbanització n'uneix dues que no estan, ni a prop fer-hi, al límit de les seves possibilitats d'ocupació, especialment la de "Bahia Azul", que tot just està a la meitat d'aquestes possibilitats.

EL PERILL DE MOROS I MILITARS.

La zona que queda en-

tre el cap de Regana (El Dorado) i Cala Pi, i que és la més extensa i important en tots els aspectes de les que resten verges al nostre terme municipal, sembla esser que ja ha superat l'amenaça de la Base militar i aquarterament —encara que amb els espanyols mai no es pot estar segur—. Així i tot l'altra espasa que encara li penja és sense cap dubte encara més greu per al futur d'aquesta zona. Estam parlant de la projecta urbanització de Capocorb Nou, que paradoxalment no ha alçat la contundent resposta popular que alçà el projecte de base militar a S'Aguila —serà que els militars espanyols fan més per a algú que no els petrodòlars?— Contra aquesta urbanització realment monstre ja han interposat sengles recursos el GOB i el Col·legi d'Arquitectes, però ja vos ne parlarem en propers articles.

El tros de territori de s'Estalella, entre Es Pas i S'Estanyol, semblava destinat a esser un gran port comercial, que de tota manera és una activitat econòmicament molt més dinamitzadora que no tot aquest procés urbanitzador del qual vos parlam. Però ja fa alguns anys que no es parla del superport de S'Estalella.

MOLT DE SOL DESAPROFITAT.

Encara que el nostre Ajuntament continua autoritzant noves urbanitzacions, la resistència del nostre litoral, urbanitzat ja en la seva major part, és pro-

La urbanització de Sa Torre.

pera al seu límit. Possiblement, el més destacat de la línia d'urbanitzacions, que crema la nostra costa amb un índex d'aprofitament del territori molt baix, són les seves baixes taxes d'ocupació. El nivell mitjà d'ocupació de les nostres urbanitzacions és del 34 per cent aproximadament. Això vol dir que de cada 100 m². de litoral llucmajorer destinats a l'activitat urbanitzadora just 340 m². s'aprofiten, resultant el 660 m². restants —la major part de la nostra costa— un territori literalment tudent. Les urbanitzacions amb un nivell d'ocupació més baix són Es Pas de Vallgornera Nou, seguides de Cala Pi, "Las Palmeras" i "El Dorado". Son Reinés i Son Bieló arriben ja al 40 per cent, "Bahía Grande" i "Bahía Azul" s'acosten al 50 per cent i, Bella Vista, que data de l'any 58 té encara un 20 per cent de la seva superfície edificable pendent d'ús definitiu i rendible. Cala Blava arriba al 90 per cent i Son Verí ha estat un veritable èxit amb un aprofitament del territori gairebé

total. Amb tanta d'urbanització, i amb tants de solars encara sense aprofitar a les urbanitzacions ja fetes, seguir amb aquesta política d'expansió de l'element urbà pot demostrar varies coses; bé un profund convenciment en la venda de solars devaluats com a base de l'economia d'un poble, bé una manca absoluta de consciència dels límits i les limitacions de la nostra illa, bé una manca d'estimació total a la nostra terra o bé la palesa mancança d'una política urbanística coherent en el si del nostre Ajuntament així com la nul·la voluntat d'endregar l'errònia ruta traçada anys enrera i si la de perseverar en l'error. ¿Serà que en una illa ja quasi totalment desgraciada s'han de salvar només aquelles zones úniques i d'interés molt especial i que el nostre terme, tant desgraciat, pobret, pot rebre les darreres empentes de la balearització sense que es perdi gran cosa, car no ens queda ja gran cosa que perdre? Serà.

Símbol	Zona	Superfície M ²	%	Coef. Edif. M ³ /M ²	Volumen brut M ³
[Hatched]	URBANA - JARDIN (RESIDENCIAL)	109.440	9,37%	3,00	328.320
[Dotted]	EXT RESIDENCIAL ALTA (RESIDENCIAL)	284.707	24,37%	0,75	213.530
[Horizontal Lines]	EXT RESIDENCIAL BAJA (RESIDENCIAL)	128.900	11,04%	2,00	257.800
[Vertical Lines]	CENTRO CULTURAL (CULTURAL)	12.410	1,06%	6,75	83.775
[Checkered]	CENTRO RECREATIVO	5.580	0,47%	1,00	5.580
[Diagonal Lines]	ZONA DEPORTIVA	39.784	3,40%	0,50	19.892
[Stippled]	ZONAS VERDES (INFRAESTRUCTURA)	4.700	0,40%	0,00	0,00
SUELO EDIFICABLE		704.921	60,36%	—	924.919
[Blank]	ESPACIO LIBRE PUBLICO	22.750	1,95%	—	—
[Blank]	ZONA VERDE PUBLICA	126.117	10,83%	—	—
[Blank]	ESP. VERDE PANORAMICO	175.600	15,11%	—	—
[Blank]	SENDEROS PEATONALES	21.678	1,85%	—	—
[Blank]	VIALES Y APARCAMIENTOS	105.370	9,02%	—	—
SUELO NO EDIFICABLE		462.445	39,64%	—	—
TOTAL AFECTADO		1.167.366	100,00%	—	924.919

DESIGN. TOTA BRUJUNYERRE Y CIA S.L. DE 924.919 - 32-32-83
 ALCALDADO A 11/11/84 - PLANA 1000/1000 - 14/11/84 A 10/00/84 - 10/00/84

CENTRE DE PREPARACIO MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
 Tot per al benestar psíquic i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Llucmajor)
 Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
 66 17 98 (particular)

La mala llengua dels partits

A pesar de les afirmacions i promeses amb què insistentment ens regalen mols de partits i dirigents polítics, de vegades basten petits detalls per demostrar que aquelles no eren més que vanes paraules. Es el cas de les proclames verbals en defensa de la nostra llengua, després contradites per les actuacions quotidianes dins la societat i dins les institucions.

Sectors d'extrema dreta

a part, gairebé la totalitat de les forces polítiques avui s'autoproclamen amb més o menys grau d'entusiasme partidaris de la normalització lingüística, defensors de la nostra cultura i lleials servidors del país concret i la gent que l'habita. Però la crua realitat és ben bé una altra: l'actuació dels partits majoritaris, curiosament tots amb el centre de decisió final i important radicada a Madrid, no va en favor

dels nostres drets lingüístics i culturals. Per demostrar-ho, no cal adduir grans raons ni fets espectaculars, que n'hi ha i molts. Basta veure com es presenten públicament des de les respectives balconades dels seus locals socials de Plaça. Simptomàticament, tots els qui n'hi tenen ho fan en castellà, des de la "Casa del Pueblo" del PSOE-UGT fins al nou vengut CDS suarista, passant per la re-

moguda Alianza Popular i pels solitaris demòcrata-cristians del PDP. Cuirosament, només AP utilitza la nostra llengua, encara que marginalment i en un apel·latiu —"Conservadors de Mallorca"— que tanmateix no utilitza mai.

A tall de conclusió, poc podem esperar a favor de la llengua i la cultura d'uns partits polítics que així actuen.

Maties Garcias.

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

Maderas
Ramón, S.A.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1
Telèfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

31 vos

CARTES

UNA SENZILLA OPINIO

Crec, que no està de més, posar una petita i personal opinió sobre sa poca cultura "al manco pareix que és així", que té Lluçmajor.

Una cultura que s'amaga i no vol treure el cap, se fa mala a ell mateix, no per part d'es Jovent sinó per part d'altres personalitats ignorants d'una cultura que desconeix que volen fer i fan com que no coneixer-la.

Quan sel's ofereix una cosa "nova" davant dels seus ulls, hi ha rebuigs i sobretot si es tracta d'una persona del mateix poble: Lluçmajor.

Poble de Lluçmajor! Per què no te deixes obrir per què no admets la realitat, encara que sigui només un poc? Llavors, en obrir les finestres farem camí, però mentre continuïn tancades no farem res.

Per lo que veig no és d'ara, només anam a pujar l'esport —és clar, amb l'esport, es guanyen doblers— hi ha interessos, com per tot, però, punyetes! no hem de ser tan egoistes, arriba un punt que fa fàstic. Es que volem donar un senzill aire nou, no només nou, sinó fer obrir els ulls, despertar-vos del somni on heu estat submergits, fer-vos sortir de dins voltros matei-

xos, no vos amagueu, si no mai sortirem de dins el cercle on estam tancats i això és molt trist, massa trist, per a un poble tan cultural i tan al dia com vol ésser Lluçmajor.

Si no sap reconèixer (no vol) els seus propis personatges que l'envolten i els sent vius dins ell.

La veritat, fa un poc de mal, però qualche pic se comença, i s'ha de saber acceptar, és senzillament sa realitat mateixa.

Si no fets qualche cosa però... ja!

Que el poble té angoixa, té por, la por de no voler sortir de dins voltros mateixos.

Si no només resta dir que...

Lluçmajor, fuig, agonitza, i això s'ha d'evitar. Obrim els ulls!

Hi som a temps, a fer camí i el camí no es dona fet, sinó que l'hem d'anar fent dia a dia, cop a cop, i això sé que costa molt, molt d'esfors, i molt de treball, és un treball constant, una lluita amb si mateix i de veres cal fer-ho.

Pareix que Lluçmajor vol que li donin tot fet i tot abocat i això no pot ser. Per obtenir el fruit s'ha de sembrar.

P.E. Martínez.

Per raons d'espai, i ben externes a la Direcció d'aquesta Revista, l'entrevista de la secció "Gent de la Vila" del mes de Novembre, titulada "L'AMO EN DAMIA "MANETA", API-CULTOR", va resultar tallada. En aquest número publicam el final de l'esmentada entrevista i esperam la comprensió de vosaltres, lectors.

SES BEIES S ORGANITZEN MOLT BE.

-Heu rebut moltes picades?

-M'han picat moltes vegades, però som com aquells ases que tant els han pegat que ja no se'n temen. Estic "immunitzat".

-Hi ha gent, a Lluçmajor, que es dedica a s'apicultura?

-Al·lot joves joves, no. N'hi ha 7 o 8 que venen per aquí, i per ventura qualcun en quedarà. Conec un tal Senegà, des Passeig, que s'hi dedica; llavors n'hi ha un en es carrer de Sant Joan, però és extern i no sé què li diuen; n'ignasi Garau; que fa de sabater, també té beies...

-Tenc entès que ses beies són una família molt ben organitzada...

-Sí que ho és. Ara no he pogut anar a cercar sa mel de Tots Sants, perquè es temps no ho ha permès, perquè si hi vas un dia de vent de llevant i emboirat, van el dimoni i en aqueixes criatures els has d'anar en un dia clar i ventet de ponent sinó són terribles.

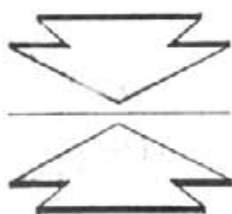

Quan t'hi atraques ja xiulen i quan te dones compte ja estàs tapat de beies.

M'han donat una partida de pallisses de mort. Un dia havia d'anar a posar caixes i no me'n vaig pensar a dur sa granota ni sa careta i "aquí te quiero ver", me donaren una pallissa com una pallissa.

Però sí que hi estan organitzades! Elles no se poden equivocar d'eixam, no volen gent externa, i si s'equivoquen, reben. Estan avesades a anar a sa mateixa casa.

Catalina Font.

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MÈDIC -PSICOLOGIC**

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
mèdics per
permís de
conduir i
llicència d'armes**

Horari

dilluns i dijous de 16'30 a 21 h.

Entitats de Lluçmajor

El Casino "La Vila"

La idea de crear una associació per realitzar actes culturals, recreatius i esportius va sorgir d'unes persones que fins aleshores vivien al bar "Sa Granja", ubicat al solar de Ca'n Mataró, però cap a l'any 1972 "Sa Granja" va haver de tancar les portes i la majoria dels seus clients volien continuar convivint en un bar però a més tenien la inquietud d'organitzar activitats de caire cultural i esportiu.

Per poder tirar endavant uns quants dels promotors com en Mateu Gamundí, en Guillem Matheu, n'Ignasi Barceló, en Francesc Tarongí i n'Antoni Ramis (q.e.d.) exposaren la idea al batlle i no hi va haver cap obstacle per aconseguir el vist i plau i l'autorització de l'Ajuntament. El febrer de 1972 es constituïa el Casino "La Vila" a l'empar de la llei d'Associacions de 1964 del Govern Civil, i amb un patrimoni fundacional de 1.345 pts. procedent de les aportacions dels socis fundadors.

No va ser difícil de trobar un local adequat per a l'Associació, a la plaça, en Pere Ignasi Garcias els va llogar el local amb la condició que no volia un bar públic, sinó un bar social. Abans s'havien instal·lat provisionalment un parell de mesos al menjador del bar Mundial, de n'Hermenegildo Reda, qui els pujada al menjador les consumicions dels primers 40 socis a canvi d'una petita renda.

El 24 de febrer de 1972 s'aprovaren els Estatuts però fins el 15 de maig del mateix any no es va constituir la primera Junta Directiva, llavors el local de l'Associació quedava definitivament al núm. 21 de plaça i el nombre de socis ja era d'un centenar, per la qual cosa hi va haver la necessitat d'engrandir el local i això va ser possible perquè en Jaume Tomàs (q.e.d.) els va llogar el local de veïnat i es pogueren ajuntar els dos locals no més amb l'obertura d'un portal.

Quan s'hagueren condicionat les diferents dependències tots els socis des de llavors disposaren d'un bar, d'una sala on es pot veure la televisió sense recou i es pot fer una reunió privada, d'una sala de joc (de cartes, de dames, d'escacs...), d'una sala de jocs recreatius i d'una petita biblioteca.

El bar, reservat per als socis, és administrat per gent que es a netejar i a con-

servar el local, sense pagar cap renda. Tots els beneficis van directament a l'administrador del bar, però els socis tenen un 10 per cent de descompte sobre totes les consumicions. L'Associació paga la renda del local i del bar no en té d'altre benefici que el de la pròpia neteja.

Al Casino hi conviuen persones de diverses tendències i ideologies, totes elles paguen una quota anual i si bé varen arribar a ser 300 els associats, actualment són 220.

El local Social.

La direcció i govern de l'Associació correspon a l'Assemblea General, on hi concorren amb veu i vot tots els socis i la Junta Directiva.

Les Assemblees General poden ser ordinàries i extraordinàries. Les ordinàries se celebren obligatòriament una vegada cada any i

és el president qui les convoca, amb 15 dies d'antelació, mitjançant comunicació escrita als socis, on s'expressa l'ordre del dia. Les extraordinàries es convoquen també pel president a instàncies de la Junta Directiva o a petició del 25 per cent dels associats.

LES JUNTES DIRECTIVES

La Junta Directiva és l'origen encarregat de fer complir els acords adoptats en Assemblea General i està constituïda per un president, el qual realitza les gestions necessàries per al millor compliment dels fins de l'entitat, autoritza les actes i els pagaments i dirigeix les sessions de les Assemblees; un vice-president, amb les mateixes atribucions que el president, quan el substitueix per causa de malaltia o absència; un secretari, redactor de les comunicacions ordinàries, dels llibres d'actes i de registre d'associats, també obre la correspondència dirigida a l'Associació i aixeca

tiu.

La Junta Directiva té l'obligació de reunir-se al manco una vegada al mes i els components han d'assistir a les reunions.

La primera Junta, constituïda el 15 de maig de 1972 va ser presidida per Mateu Gamundí Puig; amb el vice-president, Antoni Munar Mut; el secretari, Antoni Ramis Rebassa (q.e.d.); el tresorer Pere A. Salvà (q.e.d.); i els 4 vocals: Joan Janer, Jaume Martí, Francesc Font i Miquel Salvà.

La duració d'aquests càrrecs va ser de 4 anys, així com manaven els Estatuts, i el 28 de maig de 1976 foren reelegits el president i vice-president anterior i es renovaren: el secretari, n'Antoni Monserrat, el tresorer, n'Antoni Manresa i els vocals: Bartomeu Roig, Antoni Cañellas, Guillem Matheu i Lluç Tomàs.

El 9 de desembre de 1977 dimitiren el president i vice-president i foren substituïts per Pere Mut i Bartomeu Roig respectivament, amb el secretari anterior, A. Monserrat; el nou tresorer, Guillem Matheu i els vocals: Guillem Aulet (q.e.d.), Joan J. Maestre i Antoni Manresa (aquests dos darrers dimitiren el desembre de 1979 i foren substituïts per Francesc Cànaves i Antoni Cañellas; també va dimitir el secretari i fou substituït per Josep M. Alcazar)

El 30 de desembre de 1983 es va renovar la Junta i fou presidida per Guillem Matheu, amb el vice-president, Julià Pachecho; el secretari, Francesc Cànaves; el tresorer, Jordi Font i els vocals: Càndida Gamundí, Margalida Oliver, Bartomeu Rosselló i Sebastià Artigues, fins que el 27 de desembre de 1985 es reelegiren la majoria de càrrecs, però dimitiren el vice-president, substituït per Bartomeu Roig, i les vocals: Càndida Gamundí i Margalida Oliver, substituïdes per Pere Ferretjans i Jaume Manresa Burguera.

l'acta de les sessions celebrades per l'Assemblea o la Junta; un tresorer, encarregat de realitzar els pagaments i de recabdar les quotes socials així com de redactar i de sotmetre a la Junta General el balanç econòmic; i 4 vocals per col·laborar a les tasques necessàries de tipus cultural i espor-

El 14 de novembre de 1986, amb la dimissió del president i de la majoria de càrrecs es va crear una Junta Gestora provisional, formada pels joves: Gabriel Llompart, Jaume Manresa, Bartomeu Mataró, Jordi Font, Antelm Ginard, Josep M. Bezares i Josep Córdoba. Aquesta gestora va funcionar fins el 2 de gener de 1987, quan en una convocatòria prèvia s'havia anunciat dràsticament que el dia 2 s'eligiria un president o es disoldria l'Associació. Però la sorpresa va esser quan als tres minuts que va durar l'Assemblea fou acceptada per unanimitat la nova Junta Directiva, constituïda per molts dels socis fundadors. Aquesta nova Junta que regirà els destins de "La Vila", Casino de Lluçmajor, està presidida per Mateu Gamundí, amb el vice-president Josep Juan; el secretari, Antoni Cañellas, el tresorer, Francesc Garau; i els vocals: Miquel Font Ferrà, Joan Ferretjans, Andreu Puigserver i Julià Alvarez.

LES ACTIVITATS REALITZADES.

Una de les finalitats del Casino era la d'organitzar des d'un principi actes culturals i esportius. Del 1972 al 78 el Club de bàsquet Lluçmajor es va instal·lar al Casino (procedent de la desapareguda "Granja"). El club de bàsquet era una societat paral·lela que tenia un bon equip, fins al punt que va ascendir a III Divisió Nacional, però això no es va arribar a dur a terme per una sèrie d'obstacles, ja que la pista llucmajorera de bàsquet era dolenta i en cas de mal temps l'equip es veia obligat d'anar a Ciutat a jugar a una pista coberta; però el principal obstacle era l'haver d'anar a la península cada dues setmanes i això suposava unes despeses que la majoria de socis no estaven disposats a pagar. Per aquest motiu el club va abandonar el Casino i va passar al bar Tabú, amb l'actual Club Joventut Lluçmajor.

Al marge del bàsquet, el 1972, el primer any de funcionament es va realitzar un

Taula rodona realitzada el 28 de maig de 1983, amb representants dels partits polítics que es presentaven a les Eleccions Municipals del 83.

curs de Socorrisme a càrrec de Mariano Rosselló i el 1973 i 74 uns cursos de Patrons de pesca i de vela realitzats per Mariano Mas i Mateu Rosselló.

Del 73 fins ara es realitzen campionats de tennis tots els anys, per les Fires i també es participa a la prova de Cross S'Arenal - Lluçmajor.

Es habitual també el Torneig social d'escacs, amb participació individual i per equips al campionat de Mallorca, on es va aconseguir un segon premi.

Foren molt exitoses unes simultànies realitzades en el primer torneig, amb la participació d'un jugador

iugoslau, i després, el 1979 el Casino va participar al torneig de Felanitx i va quedar el primer classificat de 1a. Preferent.

L'any passat es va organitzar un torneig escolar i acudir en escoles de tota Mallorca, com La Salle, Calvià... Per realitzar aquest torneig l'Ajuntament va proporcionar a l'Associació els trofeus i els programes informatius.

A la sala principal del Casino s'han realitzat algunes exposicions: l'abril de 1976 es reuniren una col·lecció de quadres sobre temàtica religiosa antiga, el gener de 1978, s'exposaren unes fotografies de Molins

La Sala de joc.

llucmajorers, realitzades per Miquel Barceló i Coloma Julià i el març del mateix any pintures a l'oli de Caty Fiol.

S'han realitzat taules rodones amb representants dels diferents partits polítics relacionades amb les Eleccions Generals, Municipals i Autonòmiques els anys 1977, 79, 83, 86 i sobre la Constitució Espanyola el 1978. També s'han realitzat taules rodones sobre Ordenació del Territori Municipal el 1979; sobre Bilingüisme (amb col·laboració del Col·legi Nacional Mixte i l'Obra Cultural Balear) el 1980, sobre l'organització juvenil de partits polítics i sobre Orientació professional el mateix any 1980; sobre la Llei Orgànica del Dret a l'Educació, LODE, el 1984; sobre la permanència o no de l'Estat Espanyol a l'Aliança Atlàntica, OTAN, el 1986.

Organitzat pel Casino va debutar a Mallorca n'Ovidi Motllor al Teatre Recreatiu i fou presentat per Na Maria del Mar Bonet.

El 1978 es va realitzar un cicle de cine-forum al Teatre Principal, amb les pel·lícules "La ciutat cremada" d'Antoni Ribas i "Camada negra".

També es realitzaren recitals de villancets, sopars, balls, balls de disfresses i participacions a la Rua.

EL PATRIMONI DE L'ENTITAT.

La societat no rep subvencions de cap organisme, són els propis associats qui la sostenen. Encara que en els inicis rebren una subvenció de 75.000 pts. de l'antiga Diputació, quan el batle Gabriel Ramon era diputat, i un centenar de llibres per a la biblioteca.

D'acord amb els Estatuts si es disolgués aquesta societat la Junta Directiva se constituïria en Comissió liquidadora i una vegada realitzats els drets i obligacions pendents posaria el restant del patrimoni social a disposició del Delegat de Govern perquè ho destinés a obres de beneficència.

Coloma Julià.

SUCA-MULLA

Tots els pagesos coincideixen que l'anyada ha començat bé. Encara que no hagi plogut massa darrerament, solament 46'7 litres per metre quadrat dins el mes de desembre, cosa que fa que de setembre a desembre ja hagi plogut 50 litres menys que l'any passat, els sembrats van ben bons i els arbres, també se'ls veu bé. Tot plegat pot ser perquè aquest any no ha fet massa fred com seria natural per aquest temps. Una de les coses que s'han de remarcar és que les fortes gelades encara no han arribat i que les que hi ha hagut aquests dies no han estat gens perjudicials per als sembrats ni per a foravila, però tampoc ens hem de fer gaire il·lusions perquè les gelades poden ser tardanes i aleshores poden ser perjudicials per a les flors dels ametlers que ben aviat començaran la floració.

Del que comença a haver-hi llavor enguany és de les bosses dels pins, que si be a segons quins llocs no s'han donat a conèixer encara, a altres ja comença a haver-n'hi. Els pagesos un any més estan preocupats

per aquesta plaga, ja que veuen que la solució de les gàbies enganadores encara que ha minvat el nombre de bosses no les ha eliminades com era d'esperar. Creim que els resultats no se poden mirar el mateix any sinó que s'hauran d'esperar un parell per saber l'efectivitat d'aquestes gàbies.

Hi ha pagesos que adopten una postura més radical: esquitxar. Però hem de tenir en compte que si esquitxam no només perjudicam la processonària sinó que ens afectam directament a nosaltres mateixos. Es ben segur que més d'un pagès sap les conseqüències que du quan l'insecticida cau dins els sembrats on ovelles pasturen o també el greu problema que pot causar a qualsevol casa de foravila si per mala sort l'insecticida cau damunt la teulada; recordem que l'any passat a Garonda va ocórrer aquest fet.

A més de tot això també afecta greument la població ornitològica d'allà on es fumiga, i no ens hem d'estranyar després de veure pocs ocells pel camp.

Si l'anyada dels esclata-

sangs ha estat magra, ara que acaba encara ho és més, això no vol dir que qualcú amb la intenció de trobar picornells, que d'això sí que n'hi ha una mica, n'hagi trobat qualcun. Creim que per enguany ja està fet dels esclata-sangs i esperem que s'acabin també els problemes amb els cercadors furtius que un any més han fet aparició per la foravila llucmajorera.

ELS MESOS DE SANTA LLUCIA.

Aquesta és una de les prediccions que més se tenen en compte dins la pagesia per part, principalment, dels pagesos més vells.

Dia 13 de desembre és el dia de Santa Llúcia, i diuen que el temps que faci aquest dia serà el que predominarà durant el mes de gener de l'any que ve, i el temps de dia 14 serà el del mes de febrer i així successivament fins dia 24 que correspon amb el temps del mes de desembre.

S'ha de dir, per tant, que dia 13 i 14, corresponents als mesos de gener i febrer va ploure, més el primer dia que el segon. Dia 15 que correspon al mes de març va estar tot el dia ennuvolat, lo que significa que pot arribar a ploure durant el març. Els dies 16 i 17, corresponents als mesos d'abril i maig tan sols va donar una mica de senya, o sia, que no és molt segur que plogui durant aquests dos mesos. Els dies 18, 19 i 20 que coincideixen amb els mesos de juny, juliol i agost, foren ben assolellats, lo que pot significar un bon temps per a l'estiu. I ja per acabar els dies 21, 22 i 23 va ploure bastant, principalment el darrer on es registraren 9 litres, lo que dona una esperança que els mesos de setembre, octubre i novembre sien uns mesos on es produeixin bastantes pluges. I ja el darrer dia, que és el 24 corresponent al desembre, s'ha de dir que no va ploure però que sí que hi va haver qualche boira i lo principal és que va fer molt de fred.

Volem remarcar que aquest tema dels mesos de Santa Llúcia és tant sols una predicció i que no es

podem assegurar mai els resultats que dona, com qualsevol altra predicció, sinó que només es pot agafar com una idea del que pot ser l'any següent.

LA CAÇA, DEL DEPORT AL NEGOCI.

El que antigament se coneixia per caça, actualment i per interessos econòmics, s'ha convertit en un brut negoci ja que se pot fer una clara diferenciació entre caçador i talequer.

Desgraciadament, d'aquest darrera, no ens falten exemples dins foravila, i és que a la marina llucmajorera n'hi ha més d'un i no són els amos de les finques que se dediquen a caçar perdus amb els llums i amb els filats o un rai, i a més d'un lloc amb un vespre han desparegut alguns esbarts de perdus.

A tot això hi hem d'afegir lo molests que estan alguns pagesos amb aquest cos de la guàrdia civil que va amb les motos perquè diuen que només agafen els que cacen dins ca seva i no els furtius que són els qui realment fan el mal, i són els qui se'n cuiden de fer aquestes caçades il·legals.

El problema del negoci no només afecta a les perdus o aus de ploma sinó que també afecta els conills, principals peces aquests darrers anys, a causa de la malaltia que sofreixen, cosa que fa que sien més bons de caçar i que després, segons diuen, si els talles el cap són ben bons. Tot això és aprofitat per molts per fer-ne una bona caçada i al mateix temps fer-ne un negoci i guanyant un bon jornal venent aquests conills a hotels, bars, etc.

Tots aquests fets fan que s'agafi una mala imatge dels autèntics caçadors que saben quan és hora de deixar de caçar per un altre dia poder-hi tornar.

Malgrat tot això podem dir que enguany hi ha hagut nombrosos perdus i que, de conills, com cada any, només n'hi ha molts a la primària i que a hores d'ara quan ja s'ha tancat la caça s'han vist conills joves i més d'un ja suposa que hi ha bastantes conilles plenes.

Esperem que aquest

any el mal no afecti tant aquesta caça i que se pugui anar per foravila sense veure'n tants de malalts com aquests anys passats.

ROBATORIS.

Aquest mes pareix ésser que els lladres també han volgut vacances i a això ho deim pels pocs robatoris que ens han arribat a les orelles.

Una de les causes que poden haver provocat aquesta minvada en els robatoris pot ser el fet que els pagesos, no tots, però n'hi ha que sí, fan "relevos" per guardar els animals i procurar que un altre no en faci vega, i més quan els animals estan a punt de vendre.

Es una llàstima que s'hagi hagut d'arribar a aquesta situació i que els pagesos hagin hagut de prendre les seves pròpies mesures per evitar el que tots sabem que passava anys enrera.

Un dels pocs robatoris que ha arribat a les nostres orelles ha estat el que s'ha

produït entre Lluçamet i s'Aguila; on dos o tres joves que devien voler passar unes bones festes agafaren dos xots de la primera guarda que trobaren, però per sort per a l'amo de la guarda, allà prop se trobava la Guàrdia Civil, que quan sentiren renou de picarols se sospitaren i partiren cap al renou i trobaren els individus amb els xots en les mans.

Un altre robatori que hi ha hagut aquest passat mes de desembre ha estat Bennoc, on aquests individus a qui agrada més lo del veïnat que lo seu, s'encarregaren d'entrar a unes cases d'un establiment per deixar-les únicament amb les parets. Se n'ho dugueren tot; culleres, forquetes, cadires, tassons, botelles de butà, etc...

El fet que aquest mes hi hagi hagut pocs robatoris no hauria de servir per deixar de mà la vigilància sinó tot al contrari: encara s'hauria d'intensificar més i així a lo millor d'una vegada per totes es

podria arribar a aturar aquesta situació que tant de temps fa que afecta la

nostra foravila, perquè tots sabem que "una flor no fa estiu".

Els preus

Els preus dins l'agricultura poc han canviat. El mercat segueix ben igual que el mes passat, per tant, els preus tampoc han sofert canvis:

Ametlla (bessó) 580/590 pts.
garrova 35 pts.

Dins la ramaderia tampoc han canviat massa les coses, solament hem d'anotar que els preus no han pujat tant com s'esperava damunt les festes, perquè ha sobrat gènere ja que en varen dur molt de la península. Tan sols cal remarcar l'augment del preu de les porcelles, que varia segons el pes.

Els preus en pessetes per quilo són:
porcelles 400 a 500
xots 340 a 370
bous a 500
truges a 100

S'HA TORNAT FER CARN.

Dos nous casos de carn a guardes d'ovelles s'han pogut saber durant el mes passat. La primera guarda afectada fou la de Ses Males Cases on mataren dos xots; i la segona fou a Son Guardiola on el balanç fou de dos xots morts i un parell d'ovelles amb mossegades bastant greus.

En aquest segon cas els pagesos sospiten dels cans que són que han fet carn i resulta que són d'un xalet i l'amo d'aquest va dir als pagesos que no en volia saber res perquè no tenien proves contra els seus cans.

I ara una altra vegada per culpa d'aquests xalets que adornen la foravila i que els podem tomar amb un cop de ploma els nostres foravilers s'han tornat veure perjudicats perquè el nostre Ajuntament no va saber ni sap aturar l'abús de construccions dins la part rural.

Olegario

MONTATGES, REVISIÓ I SERVEI TÈCNIC

Entrega d'un anell sortejat per les festes de Nadal als seus clients

Carrer Born, 7

Lluçmajor

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUVIA

PLANTES - CORONES

*Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76
Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59*

ELECTRICA **Calafat**

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

Pimem

Asociación de Empresas, Comercializadoras de
Cintas de Video de Mallorca

Ciutat de Mallorca - 3
Manacor

Reina Beclaramunda, 1 A, 3.^a
Plaza Ramón Llull, 22

Teléfonos 22 28 62 - 21 37 33
Teléfono 55 13 56

Noviembre, 1986

POR SU INTERES, REPRODUCIMOS UNA NOTA DE PRENSA APARECIDA EN LA REVISTA "ACTUALIDAD ECONOMICA" DE LA SEMANA DEL 15 DE NOVIEMBRE.

● Malas perspectivas en España para los fabricantes y comercializadores de videos con tecnología «**Beta**». Resulta que mientras en los países más avanzados de Europa la participación de estos videos no alcanza al 15 por ciento del mercado total, en España se mantiene todavía en la cota del 30 por ciento, frente al 70 por ciento de los videos «**VHS**». Según técnicos en la materia, aquel nivel del 30 por ciento de los «**Beta**» está condenado a bajar drásticamente y acabará por quedarse reducido al cero por ciento en un futuro próximo. Los «**VHS**» y, sobre todo, los videos de la nueva tecnología de 8 milímetros, han condenado irremisiblemente a los «**Beta**».

SOM EL PRIMER VIDEOCLUB DE LLUCMAJOR EN QUALITAT I NOVETATS

TOT VHS

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 - LLUCMAJOR

Verrades de cafè

-Molts d'anys!
-Amb salut!
-Aquesta grossa de Nadal s'ha recordat de Mallorca...

-Sí, de Santa Maria...
-Per a noltros, com si hagués tocat a Galícia.
-Lo més important és sa salut.

-Sí, perquè, de dobbers, pareix que no en fan falta per celebrar aquestes festes.

-Tothom pareix que, en aquest temps, no té problemes econòmics, perquè encara que pugim molts de productes alimenticis, se'n compren gran quantitat.

-I es Restaurants plens...

-Ses celebracions religioses han estat, enguany, molt lluides.

-Però pareix que, com és tradicional, en es balanç de naixements i defuncions, tenim molta pèrdua d'habitants.

-En aquest pas, aviat sa major part de llucmajorers serem de sa tercera edat.

-Sí, haurem d'engrandir sa Residència i ses associacions de vells.

-Això també se veu si

miram es carrers. Es que, una casa sí i s'altra no, estan tancades.

-No serà tant...!

-Més o manco...

-També passa que com p'es joves hi ha manca de llocs de feina, se'n van a treballar fora de Llucmajor.

-Es un problema molt mal de resoldre, perquè si es joves no troben feina, lo millor és no posar-ne tants en el món.

-Pens que aquesta solució seria una barbaritat, i mos duu a lo que diem abans: a una ciutat completament envellida i despoblada.

-Sa solució crec que és sa creació de noves indústries i llocs de feina.

-Això, però, és molt bo de dir, i mal de fer.

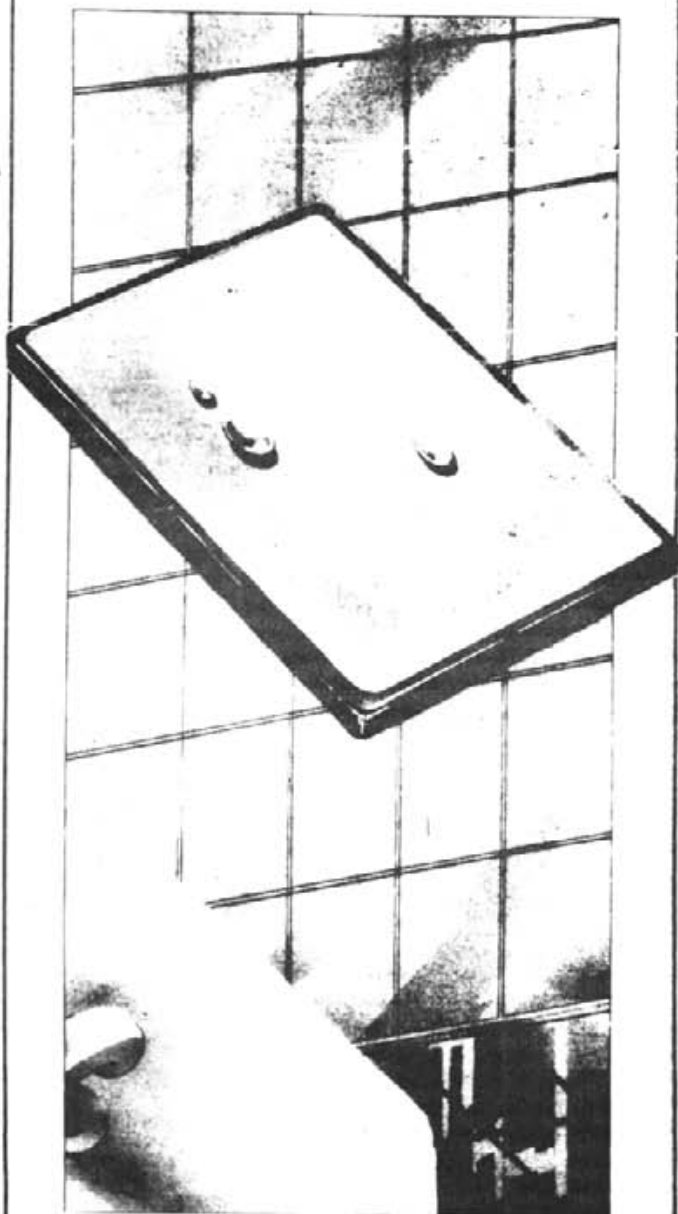
-Sí, tan complicat que es mateix govern no sap com solucionar-ho, perquè de cada dia hi ha més aturats.

-Ses empreses privades no volen posar més obrers.

-Al revés, els canvien per ordenadors...

UN QUE ESCOLTAVA.

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA
Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Arquiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Almacén:
Gran Vía Asumá, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castelló, (La Victoria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Rog, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T. 26 22 38

Cala d'Or:
Avinguda Bernabós, 17
Tel. 65 77 32

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

**FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA**

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

El bienni 1913 - 14, la possessió fou fragmentada en quasi quaranta establits

Binificat, les deixalles d'un senyorial casal

Com indica el seu nom, la procedència d'aquest topònim és d'arrels aràbigues i així es troba documentat en el llibre del Repartiment efectuat després de la Conquesta, amb el nom d'Alqueria Benihicar (fill d'Hicar?).

En el segle XV, la possessió era de la família Desmas, fins que en el segle XVI va passar a mans dels Cenglada, de la línia Cenglada-Sureda. Cap a mitjan segle, en 1553, era de Perot Cenglada, donzell que al mateix temps declarava posseir també una altra finca important del terme. Es tractava de Marola. El cadastre de 1666 assenyala que la possessió era de Mateu Cenglada i el de 1685 diu que era de Ramon Anglada, avalorada en 7.870 lliures. Com podem observar en 1702, el seu valor havia augmentat considerablement assolint la xifra de 12.000 lliures, i era de pertinença del Magnífic Ramon Anglada.

En el cadastre de 1818, popularment conegut com a "Apeo de Garay", la possessió tenia un valor de 14.540 lliures, amb una extensió de 310 quarterades, propietat del Senyor Comte d'Ayamans, que també posseïa altres dues possessions a Lluçmajor; eren Marola i Son Julià de Ca s'Hereu.

Cap el 1863 la possessió era del senyor al cadastre d'aquell any, coneixem l'estructura agrària de la finca, on destaquen entre els cultius, 3 quarterades i mitja d'olivar, i mitja quarterada de fruiters, i hi havia 127 quarterades i mitja cultivades del total de les 312 quarterades -3 quarters i 8 destres- d'extensió.

En 1880 els fruiters havien augmentat considerablement fins a 10 quar-

Les cases de Binificat, mostren les deixalles d'un passat gloriós.

El majestuós portal d'arc de mig punt.

terades. La ramaderia estava composta per 80 caps d'ovelles, 9 muls, 3 egües, 3 porcs i 2 bous. En el present segle i en el bienni 1913-14, la possessió fou fragmentada en quasi quaranta establits.

UN PASSAT GLORIOS.

Les cases de Binificat actualment mostren les deixalles decadents d'un passat gloriós, esmentat sobre les traces arquitectòniques del notable casal que fou obra meritòria de la noble família que va enriquir la possessió.

El conjunt de planta quadrada amb el majestuós portal d'arc de mig punt amb una castela per a una inscripció heràldica a la seva cimera, mostra una rara execució en el seu dovelatge de 24 peces. Aquesta característica és la de prescindir de clau de l'arc. Traspassat el portal fora, s'entra en un porxo que desemboca en una petita i graciosa clastra amb un jardinet. A mà esquerra de la clastra hi ha un esplèndid portal d'arc de mig punt

La clastra està flanquetjada per un conjunt d'arcs

que dona accés a l'interior de les cases i per sobre d'aquest hi ha un gran permòdol de bella traça de finalitat desconeguda, però que sembla que pogués tenir caràcter defensiu i fortament relacionat amb una

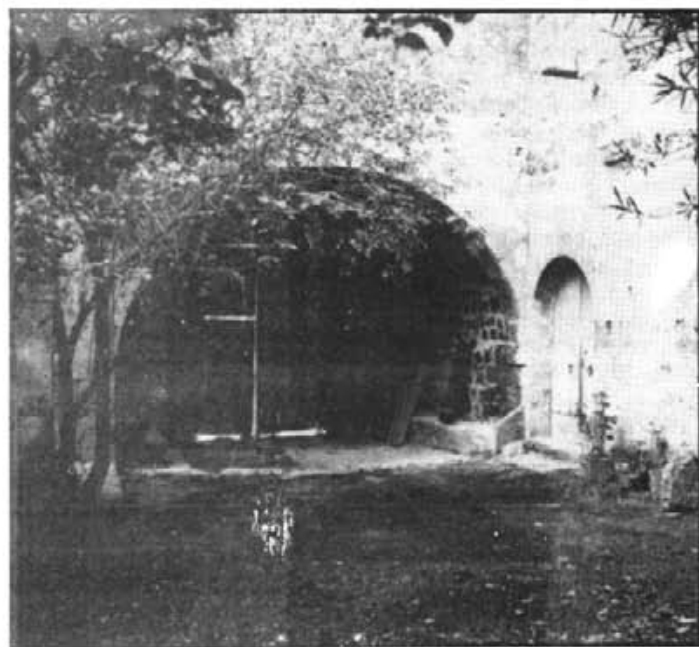
finestra, actualment tapiada, d'arc de mig punt, situada al mateix nivell, en la paret del porxo d'entrada. Aquest conjunt de permòdol i finestra podria estar íntimament lligat amb la torre de defensa que abans

Dues columnes de planta octogonal de les dependències interiors.

va existir en la possessió. En la part posterior de la clastra flanquejada per un conjunt d'arcs, hi ha altres dependències de les cases, i en una d'aquestes encara es mantenen dret dues magnífiques columnes de planta octogonal. Altres dependències són les estables, celler, la capella, —que no vàrem poder visitar—, etc. Malgrat tot, aquest conjunt s'està deteriorant dia a dia, fins que no resti quasi res del que fou el senyorial casal.

Joan Clar
Francesc Verdura
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver.

Per sobre el portal que dona accés a l'interior de les cases hi ha un gran permòdol de finalitat defensiva.

AUSTIN ROVER

Servicio

TALLER BER-TON

MECANICA Y ELECTRICIDAD

Av. Caballero Ramon Sanmartí s/n - Lluçmajor Tel. 66 01 46

Gent de la vila

Un empresari de cine, Gabriel Thomàs

Gabriel Thomàs Rosselló és un jove de vint-i-tres anys que estudia a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics, a Palma. Estudia l'especialitat de Publicitat i es dedica a la Serigrafia.

Hem anat a parlar amb ell, no perquè ens parlàs d'aquests estudis sinó de cinema. Avui, és, diguem-ho així, l'empresari més jove de la ciutat. Es cuida del Teatre Recreatiu, com a bon hereu influenciat pel seu pare, el qual, al mateix temps ho va estar pel seu padrí.

- Quin treball és el teu dins el cine?

- Jo m'en cuid de la programació, de triar les pel·lícules.

- Des de quan t'hi dediques?

- Deu fer, més o menys, uns tres anys. De petit sempre me va interessar el món màgic del cine, i és clar que hi ha una forta influència familiar.

- Com es programen les pel·lícules?

- Les distribuïdores, cada any, treuen llistes de material. I dins la llista hi ha pel·lícules bones i dolentes, i te fan contractar tota la llista. És una forma de vendre el producte bo i de poder treure a la llum el dolent. S'agafa una llista i es mesclen pel·lícules i s'han de fer totes. Es programen per setmanes, encara que hi pot haver problemes si alguna altra sala les ha programades abans. A Mallorca només hi ha una còpia per pel·lícula a no ser que sigul tan comercial que se n'hagi fetes dues. Ara, tenc cobert fins el març.

- Ton pare és qui t'ha ensenyat aquest ofici?

- No. Només veient com funciona... No és difícil.

Jo trii el que vull dins el que hi ha al mercat. Sempre hi ha unes limitacions. A cada llista, d'aquestes de les quals t'he parlat, hi ha unes quantes pel·lícules d'acció, drames, per obligació hi ha d'anar sempre una pel·lícula espanyola (per cada tres d'estrangeres...) Depèn de la distribuïdora i de l'especialitat a què es dediqui. També hi ha multinacionals que duen cine americà i

qualque pel·lícula espanyola per cobrir la quota de pantalla, i res més.

- Veus totes les pel·lícules que passau?

- Normalment sí; si no les he vistes abans, a Ciutat.

- Quin tipus de cinema agrada al públic d'avui?

- Cine d'entreteniment americà, sobretot. D'acció, d'humor: les d'humor són les que més bé van, ara. Això també va per modes: fa un parell d'anys els musicals agradaven moltíssim. Ara, les superproduccions americanes cauen més bé.

- Quin tipus de públic freqüenta el vostre cine?

- El dissabte sempre ve gent jove. I els diumenges horabaixa, al.lots. De gent major, en ve poca. No hi ha pel·lícules per a gent major, o quasi no n'hi ha. Per al.lots, tampoc. Als al.lots ja no els agrada el cinema infantil, només en fan per Nadal, el típic Walt Disney i res més. És un poc trist que els nins d'ara hagin de conformar-se amb les pel·lícules que fa tants d'anys Disney va pensar. Ara ja estan desfadeses.

- A una ciutat com Lluçmajor, tan aprop de Palma, és rentable tenir un cine?

- No és un gran negoci. La recabdació només basta per cobrir despeses. Però benefici, no en dona. Si comptam amb l'espai que tenim a la sala, no és rentable. Només hi ha cine dos pics per setmana i el públic no és molt nombros.

- T'has dedicat a fer un tipus de Cine-Club?

- Sí. De vegades, els

divendres passam una pel·lícula interessant. De totes maneres aquest dies el públic és molt reduït i sempre són les mateixes persones que vénen, no passen d'una trentena. Cada setmana que es fa aquesta classe de pel·lícules s'hi perd encara que només en passem una. La gent que ve els divendres està acostumada a veure una pel·lícula. En canvi, la gent des dissabtes i diumenges, ve més a passar l'estona i els interessa un programa doble.

- Es arriscat escollir les pel·lícules?

- Una mica sí. Les pel·lícules es contracten abans d'esser estrenades. I el preu que tenen depèn de l'èxit que se suposa "a priori" que podran tenir. Llavors hi ha sorpreses. Una pel·lícula com, per exemple, "La mujer de rojo" no se pensava tenir l'èxit que va tenir i va ser una pel·lícula barata, i també succeeix a l'inrevés. Influeix molt la promoció que se n'ha fet, la publicitat televisiva...etc...

- Els diumenges, ve molta gent?

- Depèn de molts de factors: la pel·lícula en sí, el programa de la tele, la publicitat de l'espectacle que van a veure, el temps que fa...

- Ara, a Lluçmajor només hi ha un cine...

- A Felanitx n'hi ha un, a Campos també, a Porreres no n'hi ha cap... Els pobles tanquen i les barriades de Ciutat de cine de reestrena també. Es tanca per manca de públic. La televisió, més que el vídeo, han fet molt de mal als cines de reestrena... Tothom ha vist ja les pel·lícules. En un futur no gaire llunyà només hi haurà sales de projecció a les Capitals. Als pobles i barriades, els cines podran estar subvencionats pels ajuntaments, si no no podran funcionar.

- Voltros teniu teatre i cine. Per què es fa tan poc teatre?

- Perquè s'hi perd, clarament. Cada vegada que es fa teatre s'hi perd en no ser que l'organitzi l'Ajuntament. No se pot fer una funció de teatre comercial fent pagar.

- Ha canviat es tipus de pel·lícules d'ençà que les programes tu?

- Quant a les pel·lícules dels divendres, per ventura sí, però els diumenges feim cine comercial, si pot ser, per a tots els públics.

- Què t'agradaria canviar a la sala del Teatre Recreatiu?

- Ara per ara, així com estan les coses, és massa gran. Té una cabuda, entre els tres pisos, d'unes mil persones i és mala d'omplir. M'agradaria convertir una sala en dues, una de petita per a conferències, cine-club...

- Quants d'anys fa, que hi ha aquest cine?

- Aquest any es compleixen els setanta-cinc anys de cinema a Lluçmajor. Per ventura farem una mica de celebració: una setmana de cine gratuït, per exemple, una exposició de cartells antics que n'hi ha que són vertaderes obres d'arts. Però tot això duu molta feina i encara no ho he pensat.

Catalina Font

Entrevista amb Jaume Miquel Tomàs, Ilucmajorer, representant dels alumnes de l'Institut de Batxiller

La revolta dels estudiants

-Mem, durant quin temps se va anar preparant, i arrel de què va sortir aquesta vaga d'estudiants?

- Temps? No hi va haver preparació, va ésser una cosa que va sortir espontània perquè arreu de sa península se va convocar una vaga estatal a sa qual ets estudiants de ses illes mos hi vàrem adherir, independentment de qualsevol moviment d'estudiants ja consolidat sinó com a estudiants únicament. Lo principal a destacar va ésser sa participació, i una cosa molt negativa va ésser sa falta d'informació que varen tenir es vaguistes.

- Sí, però quin va ésser realment es paper que varen tenir ses organitzacions d'estudiants? No te parl ja de Mallorca sinó també de sa península.

- Com a organització s'única d'aquí que s'hi va poder adherir va ésser es Bloc Nacionalista d'Estudiants, mentre que, a nivell estatal, mos vàrem negar a identificar-mos amb qualsevol altra organització que no fos de Ses Illes. Creim que s'ha de crear una federació d'associacions d'estudiants de cada centre, per així poder establir unes bases de futures accions.

MOTIUS DE SA VAGA

- Quines varen ésser ses agressions que motivaren que ets estudiants se declarassin en vaga?

- Es motius de sa vaga. Un parell d'ells són utòpics, com demanar que llevin sa selectivitat, perquè molta gent no sap que significa que llevin sa selectivitat. Però, principalment, eren que llevassin sa selectivitat, es numerus clausus, sa disminució de ses taxes acadèmiques, un major augment des pressuposts en matèria educativa, s'admissió des no admesos en primera opció a sa universitat, en una paraula,

que tothom pogués tenir una mínima possibilitat de rebre una educació universitària.

- I es tema de ses competències d'educació per a sa Comunitat Autònoma i es de s'educació en sa pròpia llengua, com han estat tractats dedins aquestes, diguem-ne, juntes d'estudiants?

- Dins ses juntes que estam celebrant a Ciutat hi ha gent que està molt amb això de s'ensenyament totalment EN català, ja no sols que s'ensenyi ES català. Però hi ha altre gent que no hi està tant d'acord. Lo que s'ha de fer de totes maneres és aprofitar aquesta opció que tenim de protestar per a demanar competències d'educació, que no en tenim, i després donar una mica de canya an es govern d'aquí, responsable en part de sa matèria educativa, i fer que potènci s'ensenyament en català.

- ¿Pot ser que, com s'ha anat diguent, hi hagi una descoordinació entre es

grup d'instituts de Ciutat i es de pobles?

- Sí, perquè noltros lo que vàrem pensar va ésser que no fariem vaga sinó que informariem, mentre que ets instituts de Ciutat se varen adherir majoritàriament a fer una vaga identificada amb sa gent de sa península. I clar, per demostrar una solidaritat entre ets estudiants, ets altres mos hi vàrem adherir, però lo que noltros volíem fer era informar sa gent abans de fer una vaga.

- Què creus que s'ha aconseguit amb aquesta vaga?

- Fins ara lo que s'ha aconseguit és fer una mica de renou i conscienciar una mica tots ets estudiants. Perquè si hi ha futures accions, mira, endavant una altra vegada, però amb més informació.

ASSOCIACIONISME DE JOVES

- Saps res d'aquestes

jornades d'associacionisme juvenil que s'han de celebrar aquest mes a la Porciúncula?

- Sí de dia quinze a dia setze hi ha unes jornades d'associacionisme d'estudiants i estan girades en dues vessants, una s'associacionisme com a tal i com a entitat, i s'altre, es paper des representants d'alumnes. S'ha convidat a tots es representants i a qualsevol alumne que hi vulgui participar, de tots es centres, tant públics com privats, de Ses Illes. Ah, i tenen dret a fer-hi una ponència.

- Creus que arribarà un dia que es moviment d'ets estudiants sigui fort i ben coordinat, tant a nivell dels instituts com de sa universitat i en es mateix temps pugui jugar un paper important en sa modernització i reconstrucció de sa nostra societat?

- Fins que no s'hagin creat associacions d'estudiants i federacions d'associacions dins cada centre que estiguin ben coordinades això no és possible. Però quan aqueixes estiguin creades almenys jugaran un paper més important que es que estam jugant fins ara.

- Creus que hi ha una diferència entre es grau de consciència nacional dets estudiants de poble i ets estudiants ciutadans.

- Sí, són molt, molt diferents; és a dir sa gent de poble no pensa com es de Ciutat. Es de poble estavem pensant en sos estudiants de Mallorca, o de ses illes, mentre que es de Ciutat pensaven molt més en so moviment arreu de s'estat, i en so nivell de sa llengua també és molt diferent, és a dir, es que demanam i donam suport a s'ensenyament en català som majoritàriament es de sa Part Forana, mentre que es de Ciutat, mira, ho accepten, però...

- Tampoc no s'hi rompen cap banya.

- No

Antoni Llompart

Els cuiners del rei l'altre mes, dedicaren l'article a un producte gairebé de luxe; una vegada passat les festes, han pensat parlar-vos d'un plat més assequible per a la mal parada economia familiar i més adient per a l'estómac, que tant d'esforç ha hagut de fer amb els torrons i altres menes nadalenques. Vos parlaran de "ses sopes".

oOoOoO

Fins no fa gaire, a Mallorca, era costum sopar cada vespre de sopes; segur que ho heu sentit contar a més d'un padrí o padrina. L'Arxiduc, en "Die Balearem...", fa cent anys ja ens deia que les sopes són un plat "que comen todo el año todas las clases sociales desde muy antiguo. Se le considera la base de la alimentación, en la cena, y a todos les parece que falta algo cuando no se cena de soperas". Amb l'augment de la renda "per càpita", la invasió turística, el repicar dels mitjans de comunicació i la massificació dels gusts, aquest plat mallorquí ha anat perdent addictees, substituït per menjars cada vegada més plasticosos i estàndars, fins a convertir-se en producte de restaurant moltes vegades malmenat. Els culpables d'aquesta malmenada han estat la demanda turística de coses "Typicals" i els pocs escrúpols i la ignorància dels restauradors que per satisfer aquesta demanda es tragueren de la màniga unes "sopes estàndard" i les anomenaren mallorquines. Aquesta situació no tendria més mal si no fos que els mallorquins, a força de veure-ho als restaurants s'han cregut això de les "sopes mallorquines" i ens trobam amb la trista realitat que aquestes pseudo-sopes de matances que serveixen als restaurants són pràcticament les úniques que es fan a les cases particulars. Les altres sopes, amb espàrecs, amb espinacs, colflori, prebre, etc. van en cam de desaparèixer amb el perill que es perdí així uns dels plats més característics de la cuina mallorquina.

De sopes, n'hi ha de moltes castes, segons lloc i temporada; l'enumeració de

Els cuiners del Rei

totes elles es gairebé impossible. N'Andreu Manresa, ens parla de "un repertorio amplísimo y de más de treinta recetas según las venturas que las componen y el tiempo en que se cocinan". A "La Cuyña Mallorquina", llibre anònim que vos recomenam molt especialment —no deixeu de llegir el pròleg, vos farà passar una estona divertida hi trobam les següents receptes de sopes: de peix, de crancs, de carn, comuna, amb col, "amb prebes, amb patata, ab ceba, ab colflori, ab espàrechs, ab espinachs, ab verdolagues, ab cugulls (que són ses trompes tendres dels anys), y ab altres herbes y verdures. De totes les anomenades, les que més acceptació tenen son les d'espàrechs y les d'espinachs". (sic).

TIPUS DE SOPES.

Podem fer dues classificacions, una segons l'elaboració, donant-nos sopes seques (les sopes es tiren dins el brou i couen un moment) i sopes escaldades (el brou es tira dins el plat de cada un on ja hi ha les llesques i a vegades a més de la verdura hi afegeixen ous remanats). Tant les seques com les escaldades molts de pics poden fer-se amb els mateixos ingredients, llevat de les de col i les de ceba, que normalment són seques i les d'espàrecs, que són generalment escaldades.

L'altra classificació, podem fer-la segons els tipus de pa emprat per fer les sopes: les sopes normals fetes amb pa moreno, sense sal i la sopa torrada de pa blanc, més gruixades que les altres i passades pel forn, especialment abans d'escaldar les plats es condimenta el brou amb una mica de moradui, herba sana, canyella i un trosset de tomàtiga, per donar-li color, s'hi pot posar un poc de prebre bord o un poc de sobrassada. Si el brou emprat és de peix, a més d'aquests condiments hi hem d'afegir all i julivert ben picats.

CADA TEMPORADA LES SEVES SOPES.

Ara que tant es parla de temporalitat i de cuina de mercat, és el moment de reivindicar les sopes. Cada temporada podem fer-ne de diferents, adaptades perfectament als productes que podem trobar al mercat. A la tardor podem fer sopes escaldades amb bledes, espinacs, patates, a la greixonera amb col, les sopes de matances amb tallades de llong i esclata-sangs, que es fan també l'hivern, igual que les escaldades amb colflori i bledes o les d'espinaç i esclata-sangs. Aquestes són les sopes amb més llecor, molt apropiades per a servir en temps de fred. Dins la primavera podem fer les d'espàrecs i xitxeros (pèsols), les de bledes i xitxeros; les de ceba, etc., el temps és més bo i el menjar més lleuger. L'estiu és la temporada menys propícia per a aquest plat tan nostre, gairebé només tenim les de pebre (fins i tot hi ha zones que les anomenen d'estiu); per la bonança del temps, és quan més se solen fer les de peix.

Per a aquells preocupats pels quilos, recordam que la quantitat de pa per plat emprat a les sopes escaldades és d'uns trenta grams, quantitat acceptable per quasi qualsevol règim; dels altres ingredients, molta de verdura fresca, no cal parlar-ne.

I ja per acabar, la darrera recomanació, si heu de fer un sopar i voleu quedar bé: no tengueu por de servir unes bones sopes. Si són escaldades les heu de treure dins sopera i acompanyant-les d'un vi jove i que no tengui massa cos; tendreu un excel·lent primer plat que podeu servir sense passar gens de pena

davant el rei. No oblideu que els qui vos ho diuen són Els Cuiners del Rei.

SOPES DE CEBA D'ANDRATX

Ingredients (6 persones):

- 2 kg. de cebes
- 1/2 k. de pebres verds
- 1k. de patates
- 1 manoll de juavert
- 4 dents d'all
- 150 grs. de sopes
- 100 gr. de domàtiga.

ELABORACIO:

Se posa la cacerola de fang al foc amb un poc d'oli, uns alls i un poc de juavert, després se li afegeix la ceba tallada llarga i quan està sofregida s'hi tiren els pebres, la domàtiga, la patata tallada. Se cou amb el suc de la ceba i un poc d'aigua. Se prepara la greixonera de fang amb les sopes, un poquet de capoladís i prebre bo vermell, s'hi aboca la verdura, un poc més de capoladís i se posa 10 minuts al forn. S'acompanya de pebres verds.

SOPA TORRADA SECA

Es prepara una greixonera de fang amb un poc d'oli i molt de blanc de grell i carn magra de porc, trossets de botifarró i de llangonissa i se sofregeix ben sofregit, llavors es posa un remellet de colflori i s'hi afegeix aigua perquè bulli. Quan és cuit es posen sopes torrades davall de la verdura i es deixen un moment al foc perquè quedin ben seques, després es reguen d'oli i es duen a taula amb la mateixa greixonera.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa 37
Teléfono 66 04 64
LLUCHMAYOR Mallorca

ELECTRICA *Calafat*

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

- LLUCMAJOR

INSTALACIONS ELECTRIQUES - SERVEI TECNIC
SISTEMES D'ALARMA I SEURETAT ANTI-ROBO
INSTAL·LACIONS D'ENERGIA SOLAR FOTOVOLTAICA
ELECTRODOMESTICS. TV. HIFI
ARTICLES D'ELECTRICITAT EN GENERAL
OBJECTES DE REGAL
LLISTES DE NOCES

EXPERT

LA NAVIDAD ES EL MEJOR REGALO
FELICES REGALOS!!!

EXPERT

EXPERT

REGALAMOS
CESTAS DE NAVIDAD!!

LA CADENA MAS IMPORTANTE EN ELECTRODOMESTICOS YA ESTA AQUI

La pel·lícula de les Fires de 1.926

Les Fires de l'any 1.926 varen coincidir amb la davallada de la Mare de Déu de Gràcia i les festes que se li feren.

Tots aquestes actes varen ser filmats en pel·lícula per un càmera anònim per compte de la família Thomàs del Teatre Recreatiu,

que en diverses ocasions ha oferit la filmació al públic il·lucmajorer. En aquestes pàgines, reproduïm algunes fotografies extretes

d'aquesta pel·lícula, que reflecteixen aspectes diversos tant de la Fira com de les carrosses de la Mare de Déu.

Carrossa de la Mare de Déu de Gràcia

Banda de Música dirigida per Damià Font a) Peixet

La família Thomàs de Ca's Coix davant el portal de ca seva, en el carrer de Sa Fira

Dones vestides de pagesa amb l'escapulari a l'esquena

Fira del bestiar

Els futbolistes locals

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA - GARCIAS

Plaza España, 82 Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

FOTO CLAR Perfumería

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets...

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES...

C/ Nou, 8 Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

SERVICIO

Rubí Automóviles Llucmajor, S.A.

Carretera Arenal, s/n. Tel. 66 02 34
Llucmajor
(EDIFICIO SEAT)

Se complace en ofrecer sus servicios de
reparación y recambios de:

MOTOCICLETAS: Yamaha - Vespa - Derbi

CICLOMOTORES: Derbi - Vespino - Puch
Mobilette - Rieju - Sachs

BICICLETAS: G.A.C. - Derbi - BH - Orbea

MOTOSIERRAS: Stihl - Homelite

MOTOCULTORES: Mollon

★
¡Gran Novedad!
Ciclomotor YAMAHA - YAMY
DESDE LOS 14 AÑOS

BITLLETS DE VAIXELL I D'AVIÓ

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

**ANADA I TORNADA
4 PERSONES I EL COTXE
40.900 Ptes.**

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
**CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !..**

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGODES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

RENAULT

La ventaja de vivir en Supercinco

SUPERCINCO C

3 puertas. Motor de 1.108 cm³
48 CV a 5.250 r.p.m. Velocidad máxima: 142 Km/h
Consumo: 4,9 litros a 90 Km/h

SUPERCINCO TL

3/5 puertas. Motor de 1.237 cm³
55 CV a 5.250 r.p.m. Velocidad máxima: 152 Km/h
Consumo: 4,7 litros a 90 Km/h

SUPERCINCO GTL

3/5 puertas. Motor 1.397 cm³
60 CV a 5.250 r.p.m. Velocidad máxima: 158 Km/h
Consumo: 4,7 litros a 90 Km/h

SUPERCINCO GTS

3/5 puertas. Aire acondicionado opcional
Motor 1.397 cm³. 72 CV a 5.500 r.p.m.
Velocidad máxima: 166 Km/h
Consumo: 5,0 litros a 90 Km/h

SUPERCINCO GTD

3/5 puertas. Motor Diesel 1.595 cm³
55 CV a 4.800 r.p.m. Velocidad máxima: 150 Km/h
Consumo: 4,0 litros a 90 Km/h

SUPERCINCO GT TURBO

(Con volante torcido de suero). Motor 1.397 cm³
117 CV a 5.700 r.p.m.
Velocidad máxima: 201 Km/h
Consumo: 5,6 litros a 90 Km/h

TELEQUINESIA

Irresistible fuerza que puede desplazar cuerpos físicos sin explicación que lo justifique. Ese impulso se llama SUPERCINCO. Desplázate a las Exposiciones Renault para admirar su extensa Gama.

Venga a verlo a:

Bartolomé Jaume Nadal

Ronda Migjorn, s/n - Tels. 66 01 40 - 66 00 41 - Lluçmajor
Exposició a S'Arenal: C. Sant Cristòfol, 5 - Tel. 26 00 01

Flucmajor

**Ofertas
Navidades y
Reyes**

Radio

Plaza España, 58 - Teléfono 66 05 96

Video Stereo
148.950 ptas.
+
una película
+
un año de
cine
gratis.

Plancha
vapor
2.100
ptas.

Video
99.950 pts.
+
dos películas
+
un año de
cine
gratis.

Mini
Lavadora
6.950
ptas.

Video
Stereo
175.850 ptas.
+
2 bafles
1 amplificador
un año de
cine
gratis.

Video
50.000 pts.
+
una película
+
un año de
cine
gratis.

Lavadora
1.ª marca
~~43.950 pts.~~
36.950 pts.

Congelador
1.ª marca
~~58.140 pts.~~
46.950 pts.

Combi
1.ª marca
~~84.950 pts.~~
76.950 pts.

Cocina
alta
tres fuegos
19.950 pts.

Infra-
rojos
125 220 v.
1.850 pts.

Lava-
dora
turbina
14.950 pts.

Precios I.V.A. incluido

Sólo primeras marcas

Per aquestes festes nadalencques, la gent amb més possibilitats econòmiques sol anar a passar unes vacances d'hivern fora de l'illa. Els que no surten de l'estat espanyol, uns es decideixen per l'esquí, altres per fugir del rigorós fred que aquestes dates sol fer per a la nostra illa, es decanten cap a climes més càlids.

Bé, del que volia parlar no era de vacances, sinó del cursat o convenció al qual el Sr. Joan Puigserver tinent batle d'ESPORTS i cultura ha anat a les "Illes Afortunades" acompanyat d'un altre, i el fet que "espera que l'Ajuntament els pagui els doblers que ells han hagut d'aventajar pel viatge". No creim que els doblers que invertisqui l'Ajuntament en cursats per a l'actualització i posta al dia dels regidors i fins i tot del personal, siguin doblers mal invertits; quan més qualificades siguin aquestes persones millors serveis ens donaran. El que no veim amb tan bons ulls és el que se n'hagi d'anar a les Canàries en pla de senyor feudal i menar-se'n l'escuder.

Que feia a una reunió de caire esportiu un regidor de cultura? No hagués estat millor que el nostre regidor de cultura hagués assistit a un cursat de caire cultural en lloc d'esportiu? Hi era de vacances?

El PSOE, a nivell local, també ha canviat molt des dels primers temps de la democràcia. En aquell temps, quan a un ple en el qual s'havia de decidir canviar el nom dels carrers que tenguessin connotacions polítiques, a causa de la

protesta que protagonitzaren un grup de deu o dotze aficionats al futbol, que havien assistit a l'acte, el portaveu de l'esmentat partit va dir "si aquesta és la voluntat del poble que no es canviï" (Es tractava de canviar o no el nom del carrer Batle Mateu Monserrat).

Al passat ple, i a causa de la sol·licitud feta per una CINQUANTENA de pares d'alumnes de la Guarderia Municipal (sol·licitud degudament cursada, amb la corresponent instància i respectuosament redactada) i a proposta del regidor encarregat de la Guarderia Sr. Artigues, es va proposar als regidors assistents la no aplicació del nou augment fins al curs que ve. El PSOE s'hi va oposar. La proposta no prosperà. Sis vots a favor foren insuficients perquè se'n necessitaven nou. Aquesta vegada la voluntat del poble no va ser atesa pels socialistes. Per què serà? Es que el partit ha canviat o que és més efectiu mostrar la discordància de mala manera enlloc de mostrar-la a través de sistemes legals?

No res, el mussol aconsella que a les pròximes eleccions, als pares que tenen nins petits o pensen tenir-ne, que votin "LA CAIXA". És la que més desinteressadament vos guardarà els fills. Dit d'una altra manera: és més socialista que el PSOE.

I ja que parlem del partit del Govern de l'estat, vos diré que l'òliba ha sentit comentar a unes beates que s'ha fet un nou fitxatge. Es tracta del Sr. Miquel Coll. Segons diuen, ja ha començat la camina-

da del Sinai, com penedit pels seus pecats (polítics) i com eren tants no se sap en certesa si serà l'encarregat de transportar l'Arca de l'Aliança o el canelobre de set braços.

Deu ser molt fotut això. Sobretot si se n'adona que dins l'Arca hi va un Felipe, un Guerra, un Moll o un Tomàs.

Però ja ho diu el refrany "Qui vol peix, s'ha de banyar el cul!"

L'òliba de l'església m'ha contat que els funcionaris municipals es troben un poc preocupats per la decisió presa pel Consistori de seguir estudiant el tema de l'augment de categoria. Ara resulta que tots volen ser "caps" i per consegüent han demanat un ascens immediat: els administratius a caps de negociat, els auxiliars administratius a caps de secció i l'ordenança a cap de subalterns.

I pel que es refereix als membres de la Policia Municipal, dos cèntims del mateix, ningú no vol ser soldat ras pel que es refereix al sobre de cada mes. En el darrer ple hi havia males cares ja que el tema es va deixar per a una altra ocasió. Veurem com acaba la cosa.

Dimecres dia 7 començaren un altre pic les classes a la Guarderia Municipal, però els pares del grup "Els cavallets" varen tenir una desagradable sorpresa quan varen que la guardadora dels seus fills

no hi era. Què havia passat? Que havia acabat el contracte pel desembre perquè dia 30 hi havia d'haver oposicions per cobrir una 3a. plaça-oposició que va guanyar na Magdalena Salvà, que hi estava ja com a contractada. Però, i el contracte de l'altra guardadora? No s'havia renovat. Dia 7 de gener no s'havia renovat ni se n'havia contractada cap de nova.

Naturalment, l'Ajuntament no s'interessa per una guarderia que "és seva" i després de les protestes de les altres guardadores de l'Ajuntament contestaren: "Demà que vengui na Coloma Noguera", —la que hi havia abans—. Com se pot tenir tanta barra?

I festes passades, coques menjades, ja s'ha acabat un altre any i han vingut els Reis i també aquesta vegada ha vingut en Manolo Escobar. Hi va haver quasi bufetades per aconseguir una entrada i poder ajudar a en Manolo a cercar el carro que havia perdut. Va quedar ben clar, a Lluçmajor si volem moure la gent hem de fer venir en Manolo Escobar.

Els Reis arribaren com sempre o sigui a Calapi-norum i dugueren moltes juguetorums a tots els nins de Lluçmajororum. Es mussolet i jo volem donar gràcies a tots els nostres subscriptors i anunciants i desitjar-los molts d'anys i els millors desitjos de pau.

EMPRESARIO. PROXIMO
LANZAMIENTO. NUEVAS
LINEAS DE CREDITOS
SUBVENCIONADOS PARA SU
EMPRESA EN MEJORES
CONDICIONES Y CON MENOR
INTERES.

Mejorar su mañana es nuestro trabajo, hoy.

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Economia i Hisenda

E S P O R T S

C.D. Espanya 1ª Regional

La lliga es guanya a casa

Joan Quintana.

Per a motius externs, sempre em veig amb l'obligació d'escriure els comentaris amb bastant antelació de quan surten a llum. I quan parlem de futbol això té el seu risc perquè allò que avui és blanc, en quinze dies pot ser negre, els resultats de l'Espanya-Algaida, amb el qual acabarà la primera volta del campionat, però quasi segur que la cosa no variarà molt de l'actual quan s'hagi arribat a l'equador d'aquesta Primera Regional, sobretot els llocs del principi.

El C.D. Espanya pot i ha de millorar perquè si no és així es veuran frustrats, un any més, els objectius un dels quals, sense cap dubte, és l'ascens, i si la lliga acabàs ara no s'aconseguiria perquè el precedeixen Petra, Ferriolenc i Cala d'Or.

La primera Volta, sense ésser dolenta, no ha estat massa òptima, les lligues se guanyen a casa i els entrenaments en el Municipal Il·lumajorer (Espanya, 1- Verge de Lluc, 1 i Espanya, 1- Petra, 2) han estat com una llosa. Un altre partit que va ser clau va ser el que es va perdre en el pla de Sant Jordi en aquell trist dematí de tardor i va deixar escapar una gran oportunitat de sumar positius contra un equip els jugadors del qual quasi no entrenen. Aquests tres partits, que per cert es jugaren en tres setmanes per a mi varen ser decisius i privaren d'un liderat que ara ocuparem.

Ara, sembla que torna

a sortir el sol per als homes de Roldan, al manco si ens atenim als darrers resultats que seguidament passam a comentar:

XILVAR, 1 - ESPANYA, 2

Ambdós equips s'hagueren d'enfrontar en terreny en males condicions a causa de la pluja. Però això no va ser obstacle perquè es ves un bon partit en el qual els pocs aficionats passaren una bona estona perquè tots dos equips varen practicar un futbol pràctic i bastant ofensiu.

Quan es duia un minut de joc una topada, entre Vich i un davanter local va obligar a tots dos a anar-se'n del terreny de joc i se'n va dur la pitjor part el jugador il·lumajorer perquè va sofrir una distensió muscular del genoll i segurament això l'apartarà del camp durant una setmana com a mínim. Però no varen acabar aquí les incidències ja que als quinze minuts un jugador local era enviat a la caseta juntament amb Jaume de l'Espanya.

El primer gol va arribar en el minut 30, va ser una jugada per la banda esquerra de Monserrat la qual el mateix es va encarregar de transformar en gol.

Amb el 0-1 va acabar la primera part i quan es complien 25 minuts del segon temps es va tornar internar Monserrat per la banda centrada sobre la frontal de l'àrea i Terrassa, en carrera, venint des de darrera, va xutar enviant la pilota a les xarxes contràries.

A cinc minuts del final va arribar el gol local en clar fora de joc sense que l'àrbitre pitàs res. En resum, bon partit jugat pel C.D. Espanya el qual va rompre amb aquesta mala ratxa de les tres anteriors confrontacions. Els jugadors de Roldan varen demostrar en aquesta ocasió, com s'ha de jugar un futbol pràctic i modern, amb idees més o menys clares encara que el rival va donar poc de si perquè no hem d'oblidar que es tracta del colista.

ESPANYA, 1 - CAFETIN, 0

Un partit amb pronòstic fàcil contra el que comparteix la coa amb el Xilvar però que es va convertir en un encontre complicat perquè els locals, a base d'un joc inoperant i dolent per excel·lència, no varen aconseguir perforar més que una vegada el portal del Cafetín. L'únic que es pot destacar va ser el gol aconseguit pel centracampista Alvarez, d'un tir des de fora de l'àrea que es va colar per la mateixa creueta en el minut 28.

S'ha d'esmentar l'alineació de circumstàncies que va presentar l'onze blau; Fernández, Cosme, Martí, López, J. Mas, Olegario, Hernández, Eusebio, Paez, J. Tomàs i Monserrat. En el minut 60 Terrassa va substituir Paez i en el minut 85 va entrar Tomeu i va sortir López.

Es pot dir poc d'aquest partit de despropòsits en el qual tant locals com visi-

tants varen tenir poques idees.

En definitiva l'únic positiu va ser el gol d'Alvarez que va valer els dos punts i el prometedor debut del juvenil Martí.

De totes maneres es va tornar al mal camí perquè aquest no és el més apropiat per aspirar a mantenir els primers llocs.

CALA D'OR, 2
ESPANYA, 2

Partit entretingut, entre l'Espanya i el Cala d'Or, un dels gallets on hi hagué una part per a cada equip i que malgrat la mala actuació del que vesteix de negre, es va poder presenciar un bon partit. El primer període es va caracteritzar per les bones jugades de l'equip local sempre amb la línia medular en pla figura. Fruit d'aquest domini va ser l'avantatge del Cala d'Or als cinc minuts de partit a conseqüència d'un rebot que va saber aprofitar el quadre platger. Els locals continuaven manant el centre del camp tornava a predir l'inici del segon gol el qual s'esdevenia en el minut 23. Amb aquest gol es va arribar al descans amb clar avantatge tant en joc com en gols de l'onze local.

No obstant això, les coses canviaren en els segons 45 minuts, l'Espanya es va anar imposant gràcies a una bona situació sobre el rectangle de totes les seves línies i es va evidenciar una millor forma física que el seu rival

Prest es varen acurçar les distàncies gràcies a un gol des de fora de l'àrea de López, el qual es va colar per l'escaire. I quan mancaven cinc minuts pel final en una jugada per la banda dreta de Monserrat, va penjar la pilota sobre el punt de penalti i el capità J. Mas va enviar la pilota a la porteria.

Aquest resultat es pot catalogar de molt positiu perquè és un dels equips per tenir en compte ja que el factor golaveratge pot ser decisiu al final.

SOLETAT, 0-ESPANYA, 1

Partit disputat a "Son Malferit" en un fred matí amb un terreny de joc en pèssimes condicions per a la pràctica del futbol.

Una bona actuació de l'Espanya el qual es va fer mereixedor d'aquest resultat pel que va succeir al rectangle de joc.

Una primera part en la qual el zero a zero no va fer justícia al que es va veure en el camp perquè l'Espanya va tenir dues clares oportunitats de J. Tomàs i una altra de Cosme que no pujaren al marcador, en canvi el Soletat es limitava a

defensar-se i a fer enfora pilotes, sense to ni so.

La segona part va continuar com la primera pel que es refereix al domini però va canviar el marcador gràcies a una bona jugada de López i Cosme per l'ala dreta, en la qual López en el minut 62, es va encarregar de materialitzar en gol.

En general la major part del joc es va realitzar a la zona ampla del camp això sí, la pilota va estar quasi bé sempre en els peus dels jugadors de l'Espanya.

RESULTATS DE LA

PRIMERA VOLTA:
 At. Rafal, 2 - Espanya, 2
 Espanya, 3 - Independent, 1
 Ferriolenc, 2 - Espanya, 1
 Espanya, 2 - Juve, 0
 Marratxí, 0 - Espanya, 1
 Espanya, 1 - Son Roca, 0
 Alqueria, 0 - Espanya, 0
 Espanya, 2 - J. Sallista, 0
 J. Bunyola, 2 - Espanya, 3
 Espanya, 1 - V. de Lluch, 1
 Sant Jordi, 1 - Espanya, 0
 Espanya, 1 - Petra, 2
 Xilvar, 1 - Espanya, 2
 Espanya, 1 - Cafetin, 0
 Cala d'Or, 2 - Espanya, 2
 Soledat, 0 - Espanya, 1
 Espanya - Algaida (?)

Classificació dels equips base del C.D. Espanya

JUVENILS II REGIONAL (grup B.)

Ramon Llull-Inq. A	14	10	4	0	53	1124
Espanya	14	7	5	2	33	1919
Escolar	14	7	3	4	34	2517
Gesa-Alcudia del A	14	6	5	3	24	2017
Campos	14	6	5	3	25	2517
Santañy	13	7	2	4	28	2016
Arta	14	6	2	6	30	3414
Pollensa	14	6	2	6	33	2914
Barracar	14	6	1	7	31	3913
Cardessar	14	5	2	7	26	2612
Porreras	14	4	4	6	20	3312
Porto-Cristo C.F.	14	4	3	7	23	2211
Poblense B.	14	4	2	8	12	2410
Felanitx	14	3	4	7	21	3510
Monturi	13	3	3	7	22	37 9
Petra	14	2	3	9	15	31 7

INFANTILS I REGIONAL (Grup B.)

Poblense	16	12	2	2	55	1126
Badia C.M.	16	12	2	2	49	1426
Olimpic del M.	16	9	6	1	51	1724
Escolar	16	11	2	3	50	2624
Campos	16	9	6	1	49	2524
Juv. Dep. Inca	16	5	6	5	27	2316
Petra	16	5	5	6	26	2415
Espanya	16	6	3	7	31	5215
Bto. Ramon Llull-Inq.	16	6	2	8	34	4414
Felanitx	16	4	5	7	21	3713
Atº Alaró	16	4	2	10	29	4210
J. Sallista del C.	16	3	1	12	18	41 7
Pollensa	16	2	2	12	23	62 6
Barracar	16	2	0	14	27	72 4

ALEVINS II REGIONAL (Grup A.)

Atº Camp-Redo S.E.	9	0	0	0	51	318
J. Sallista del C.	9	0	0	0	60	718
Barracar	9	8	0	1	44	816
Porto-Cristo	9	8	0	1	39	916
Arenal	9	6	1	2	31	1213
Sollerense	9	4	0	5	22	25 8
S'Horta	9	3	1	5	8	23 7
Cultural	9	2	3	4	11	28 7
Espanya	9	1	4	4	8	27 6
Ses Salinas	9	2	1	6	13	21 5
Atº Alaró	9	2	1	6	12	31 5
Avance	9	1	1	7	5	34 3
Santañy	9	0	2	7	5	32 2
Constancia	9	1	0	8	7	56 2

J. Pérez i M. Vidal, entrenadors dels Juvenils C.D. Espanya.

J. Lascolas i B. Sacares, entrenadors dels Infantils C.D. Espanya.

J. Manresa i E. Tallon, entrenadors dels alevins C.D. Espanya.

Futbol d'empreses

El Tropical según, amb un partit de menys

Jornada 13
data: 6/12

BAR ESTACION 1
TROPICAL 1

Jugat al camp Roses de S'Arenal, amb assistència escassa de públic, EL TROPICAL solsament aconseguí empatar al llarg del noranta minuts de joc. La primera part, després de jugar-se la majoria del temps al mig del camp i per tant tenir el dos equips poques ocasions de marcar, es retiraren al descans amb l'empat a zero. A la segona, pocs minuts del començament el Bar Estación aconseguí el seu gol i en conseqüència El Tropical forçà la màquina i fruit del seu domini en Villena aconseguí l'empat a 1 final.

Jornada 14
Data: 13/12

CADE PAGUERA 1
TROPICAL 2

En aquest segon encontre consecutiu jugar a fora, EL TROPICAL tenia la seriosa responsabilitat de puntuar ja que lluitaven els dos capdavanters de la lliga i a més aleshores empatats a punts. Poques vegades podem dir que el Tropical demostrà un saber futbolístic com en aquest partit, ja al començament es crearen algunes ocasions amb despla-

P. Vich i F. Magaña, C.F. Rte. Tropical.

çaments llargs de pilota, que solsament la sort impedi que es transformassin en gol. I abans del descans, en Piña (golejador) aconseguí les dues dianes que serien suficients per sumar dos positius. A la segona part, si bé no es va marcar, el Tropical hagués pogut traspasar el porter en més de cinc ocasions clares (en Magaña, Roig, un penalti fallat etc.) i pocs segons abans de finalitzar el partit, El Cade marcà malgrat la falta feta al porter Mulet. Aquest partit, sense subte, potser el millor que va disputar el Tropical en aquesta lliga. La desgràcia fou la lesió d'en Reina.

Jornada 15
Data: 20/12

TROPICAL 2
SON GOTLEU 0

El més profitós d'aquest partit fou el resultat. Els contraris des de l'inici començaren el joc violent i fent múltiples observacions i insults a l'àrbitre que ben aviat expulsà un jugador, si bé no va aconseguir aturar la duresa física ni verbal en cap moment. Els gols, un a cada part foren marcats p'en Cano i Silverio. Al final, el desenllaç fou de pel·lícula, com a l'oest, hi hagué empentes, cop de punys, coces i altres variants de cops marçials. I per

afegitó, als vestuaris a més de continuar la brega, trobarem les butxaques ben netes de bitllets. Més de cent mil pessetes se'n du-gueren els lladres. Vaja un dia...!

Jornada 16
Data: 27/12

DESCANS

Jornada 17
Data: 3/1

GREIXONERES, 4
TROPICAL, 2

Malgrat el primer gol marcat p'en Silverio El Tropical tenia aquest dia totes les de perdre. L'àrbitre des del principi només tenia les intencions de ser imparcial. A mesura que el partit es jugava i amb una fre-gada amb els jugadors contraris es va tornar poc a poc incondicionalment favorable a ells, i des de gols aconseguits en posi-cions clarament en fora de joc, fins a penalties dub-tosos, passant per no pitar fora de banda, quan la pi-lota havia retornat al camp després d'una coça d'un es-pectador. Ja a la primera part arribà el descans amb el 2-1 en contra (els dos gols aconseguits els dos mi-nuts darrers, després de si-tuacions il·legals) A la conti-nuació en Piña marcà l'em-pat a dos, però després dues errades de l'àrbitre per-metieren al Greixoneres el 4-2 i per tant la victòria fi-nal. Són dies de perdre...

El gol d'En Silverio fou preciós, marcat amb el cap en planxa a la sortida del porter.

Jaume,

**TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO**

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

**RESTAURANT
GRAN VIA**

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

El Bàsquet Llucmajorer

El bàsquet segueix i ja estam ficats de ple en la segona volta de la lliga de la majoria dels equips llucmajorers.

I el que cal dir és que podem estar contents que amb un bàsquet de cantera llevat d'excepcions, els nostres equips es troben gairebé tots al cap davant de les classificacions de cada categoria.

Els millors resultats els donen els senyors que no tan sols ocupen el primer lloc a la lliga, sinó que també han quedat en els primers llocs dels tornejos nadalencs en què han participat.

D'aquest equip cal destacar l'esforç que fan els quatre juniors per adaptar-se al reste del conjunt i ens demostren dia a dia que es mereixen un lloc en el primer equip.

L'enhorabona a tots els equips i que alguns d'ells millorin la sort de ca-

Equip Juniors Masculí.

ra als pròxims partits, per així poder demostrar que el

bàsquet llucmajorer ren-
deix i està al davant sense

excepcions.
Jaume Miquel Tomàs Clar.

Concurs de caça amb ca eivissenc

La Societat de Caçadors de Llucmajor organitzà un concurs de caça amb ca eivissenc dia 4 de desembre dins els vedats privats de caça. Hi assistiren distints propietaris.

Recordem per als qui no estan molt ficats en aquest esport que en aquests concursos no se duu escopeta, sinó que han de ser els mateixos cans els qui agafin els conills, on la seva preparació i la manera en

la qual estan ensenyats és el principal fonament per arribar a aconseguir l'èxit.

Sis eren les parelles que concursaven i 59 foren els conills agafats i que després foren repartits entre la Residència de Vells de Llucmajor i altres centres de beneficència.

La classificació final fou:

El primer lloc per a la parella composta per Llopis-Roca amb 26 conills tro-

bats i 20 d'agafats; en segon lloc quedà la parella Martí-Monserrat amb 21 trobats i 10 d'agafats; els tercers foren Oliver-Vidal amb 15 trobats i 9 d'agafats.

El ca que aconseguí agafar més conills fou el de la parella Llopis-Roca anomenat "Pintillo", que capturà 8 conills.

L'entrega de trofeus correu a càrrec, en primer lloc, i als guanyadors,

del Sr. Batle D. Antoni Zanoguera. Després, per part de la Societat, foren en Joan Coll, en Miquel Munar en representació del seu germà Antoni Munar president honorífic, en Guillem Ailet com a tresorer honorífic en Miquel Manresa com a vice-president i en representació de la Guàrdia Civil de Llucmajor en José Cruzado Arrabal.

Dojo Kodokan de Llucmajor

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA
DE MANTENIMENT I GIMNASTICA DE
MUSCULACIO.

S'Informi al carrer Major, 39
LLUCMAJOR
Dimarts, Dijous i Divendres
des de les 17 hores

GIMNASTICA I RELAX

JIU-JITSU

CLUB DE CAÇA EIVISSENC DE LLUCMAJOR

Entre Noltros

NAIXEMENTS.

- Josep-David Figuerola Amengual, fill d'Alexandre i Joana nasqué dia 28/11.
- Pere Clar Amengual, fill de Bartomeu i Antònia, nasqué dia 1/12.
- Christian Garcia Alcalá, fill de Joan-Antoni i Angela, nasqué dia 1/12.
- Antònia Homar Roig, fill d'Antoni i Joana, nasqué dia 5/12.
- Margarida Barcelò Serra, filla de Miquel i Catalina, nasqué dia 5/12.
- Diana Gabriela Fridman Salleras, filla d'Isaías-Joan i Ma. Teresa, nasqué dia 3/12.
- Mateu Bauzá Verdera, fill de Bartomeu i Salvadora, nasqué dia 5/12.
- Ma. Esperança Cerdà Sastre, filla de Jaume i Ma. Monserrat, nasqué dia 5/12.
- Joan Manuel García Rosas, fill de Joan i Ma. Blanca, nasqué dia 12/12.
- Miquel Rigo Pou, fill de Bernat i Jacinta, nasqué dia 15/12.
- Victòria de Nizea Cerdà Gelabert, filla de Jaume-Josep i Francisca nasqué dia 12/12.
- Miquel Angel Rubí Puig, fill de Miquel i Ma. Angels, nasqué dia 14/12.
- Sandra Elena Jappe Gómez, filla de Rudolf i Arance-li, nasqué dia 13/12.
- Joan Antoni Gómez Horrach, fill de Carmelo i Ma. Rita, nasqué dia 14/12.
- Marta Perelló Oliver, filla de Josep i Catalina, nasqué dia 19/12.
- Gabriel Martorell Sanna, fill de Gabriel i Isabel Ma, nasqué dia 26/12.

MATRIMONIS.

- Mateu Soler Mestre i Catalina Immaculada Mas Gelabert, es casaren al Santuari de Gràcia dia 12/10.
- Benet Llaneras Serrano i Ma. Pilar Gázquez Nieto, es casaren a l'església de la Lactància de S'Arenal el 30/11
- Miquel Sacares Siquier i Maria Faidella Planells, es casaren a la parròquia de Sant Miquel dia 29/11.
- Antoni Ramiro Garcia i Antònia Herrera Boza, es casaren a l'església de la Lactància de S'Arenal dia 7/12.
- Pere Puigserver Servera i Ma. Antònia Mojer Peiro, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 22/11.
- Joan Cristòfol Rosselló Clar i Catalina Garriga Grasolet, es casaren al Santuari de Gràcia dia 23/11.
- Josep Lluís Pulido Prior i Angela Francisca Domingo Osuna, es casaren al Jutjat de Pau dia 24/12.
- Peter Fassbender i Aina Ma. Guill Lorente, es casaren al Jutjat de Pau dia 29/12.

DEFUNCIONS.

- Miquel Tomàs Prohens, morí dia 12/11 als 70 anys.
- Jerònica Feliu Vidal, morí dia 29/11 als 79 anys.
- Joan Sánchez Martínez, morí dia 2/12 als 77 anys.
- Margalida Ros Monserrat morí dia 8/12 als 90 anys.
- Ma. Monserrat Mojer Puigserver, morí dia 12/12 als 84 a.
- Antònia Paula Tomàs Sastre, morí dia 13/12 als 85 anys.
- Antònia de Paula Salvà Bauzá, morí dia 14/12 als 84 anys
- Joan Barceló Jaume, morí dia 17/12 als 76 anys.
- Antoni Barceló Garcias, morí dia 18/12 als 78 anys.
- Joan Puig Garcias, morí dia 21/12 als 66 anys.

RESUM 1986.

Naixements: 102
 Matrimonis: 76
 Defuncions: 160.

"la Caixa"

CAIXA
DE
PENSIONS

Centre de càlcul

AL SEU SERVEI

Comptabilitats

Serveis administratius

Assessoria fiscal i laboral

Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33

Llucmajor

FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS

ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Sopa de lletres

A S L U L L O A O L
 D C P G A A R T U E
 A A E V R Z Q N Z P
 T M B R Y A E A L A
 R P D C V G V O L N
 E I C I B A E I C T
 E L S S I H N I N O
 I L T C H C I T G A
 L O N A I L A G E R
 C H U R R U C A U S

Deu noms de vaixells que combatien al band Republicà a la guerra del 36.

Solució

Sopa de lletres

P M A S D E A I B A
 A C O L L A U B L C
 N B T R O C U O A D
 Y A R E E T Y E N I
 E E T A Y N E S C F
 L O V E A G O A O U
 L H I T I J O X U Y
 A U N B E R N E T E
 H U A S A B A T E S
 M J R I F U G Z I O

9 humoristes del "còmic" T.B.O.

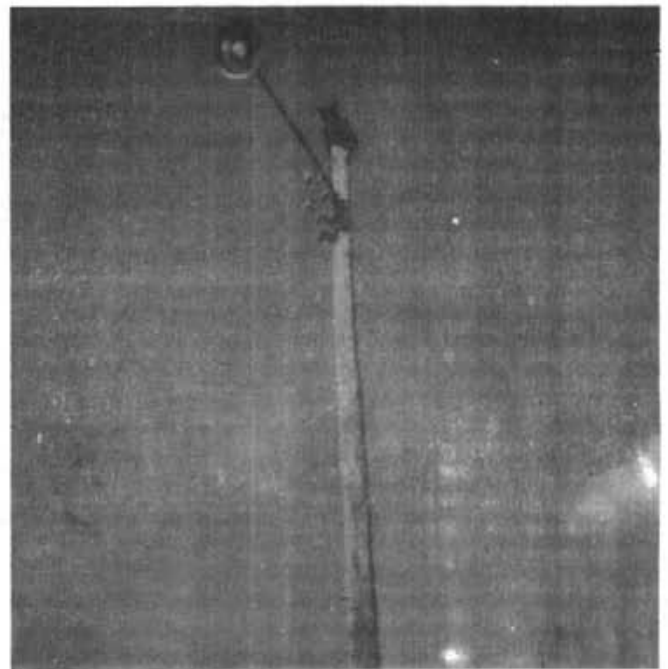
ENDEVINALLA.

Vos qui sou de Santanyí
 no em dirieu quina és s'eina
 que ses dones fan servir
 i que per fer-li fer feina
 ets us li han de punyir.

SOLUCIO A L'ENDEVINALLA ANTERIOR

— LES CAMPANES —

P'es forat d'es moix

Es moix va sortir d'es forat, però sa passejada no va ser lluïda... Un ca li va fer tanta de por que va haver de pujar damunt de tot d'un pal d'electricitat i hi va romandre tota sa nit.

LLEGIU I.

ANUNCIAU-VOS A

CENTRE OPTIC
EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIO
M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

Sabates Gramet
Can Gramet

VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telef. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8 - Tel. 66 02 87
LLUCMAJOR

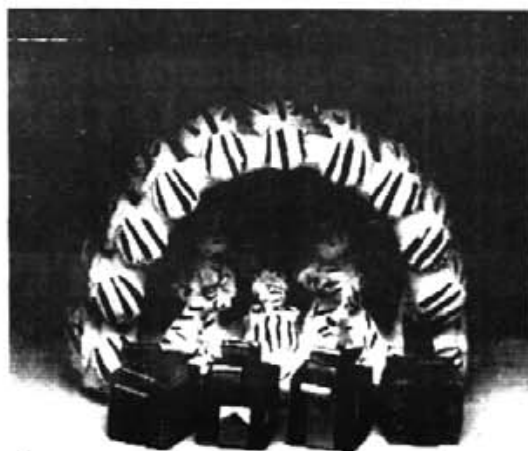
També a Lluçmajor li oferim
servei 24 hores amb
la tarja "SA NOSTRA"
del Caixer Automàtic.
SOL.LICITAU-LA

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

BON NADAL

Vos desitjam a tots
des de cada àrea de la nostra activitat

ÀREA ACCIÓ SOCIAL	ÀREA CULTURA	ÀREA ECONOMIA	ÀREA COOPERACIÓ
○ Personal	○ Cultura i Educació	○ Foment de indústria	○ Organització de centres
○ Acció social	○ Arts i espectacles	○ Comerç i turisme	○ Habitatge
○ Hospital General	○ Esports	○ Agricultura	○ Parcs i zones verdes
○ Hospital Psiquiàtric	○ Escoles esportives	○ Pesca	○ Turisme
○ Ejar de la Insular			○ Servei al Pacient
○ Ejar de la Insular			○ Promoció turística
○ Ejar de la Insular			○ Altres activitats

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent, s/n - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

 **PEUGEOT
205
GTX**

**Un món
de
privilegis**

**AGENTE
OFICIAL**

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR